

- Naslijeduj me!
- Papin pohod
Sloveniji
- "Antićevo '96."
- Četrdeset i četiri
mučenika
- Duhovne vježbe
- Slavje
Udbinjana

DOBRI OTAC ANTIĆ *Sluga Božji*

GLASILO VICEPOSTULATURE SLUGE BOŽJEGA O. ANTE ANTIĆA

MEDITACIJA O DUHOVNUM POZIVU

Jednom zgodom Gospodin nekome reče: "SLIJEDI ME" (Lk 9,59).

Što je pozvani na poziv odgovorio? Na ovoj slici se pretpostavlja odgovor koji se kao u-pitnik predstavlja: "TKO, JA?" A Gospodin će mu: "DA, UPRAVO, TI!" Gospodin je zaista vrlo jasan u riječima svojim, a posebno kada poziva.

Na ovoj su slici vrlo važne oči i ruke, kao i zamotana haljina oko tijela do bosih nogu. Gospodin je - vidi se - na putu, što pokazuju njegovi koraci, a s jednom rukom on pokazuje NAPRIJED. ON JE POSLANIK NEBESKOG OCA. MNOGIMA MORA BITI BLAGOVJESNI-KOM NA ZEMLJI.

Na svom pozivu ne dozvoljava nikome i ničemu da ga bilo što spriječi, ali traži nove blagovjesnike za najuzvišenije poslanje (zvanje) u svijetu. Susreće se On na putu s nepoznatim. Očima ga duboko prozire u dušu, što ovaj primjećuje s osjećajem svoje vrijednosti. Postaje mu drag. I započinje razgovor: "Ali ti mene slijedi!"

"Podite za mnom, i učinit ću vas ribarima ljudi!"
(Mt 4,19-20)

NASLJEDUJ ME!

Razgovor tumače pokreti ruku. Kažiprst Gospodinov upućuje na cilj, a cilj je upravo srce njegova sugovornika koji točno zna da misli na njega. To isti očituje svojim kažiprstom, jer kažiprstom upire u svoje srce.

Lijevom rukom reagira kao da se straši poziva. Zaostaje na putu, ali i pita Gospodina: "Da li uistinu misliš na mene?" Gospodin odgovara: "Da, TOČNO TI I NITKO DRUGI, TI POĐI I IDI ZA MNOM."

Opet lijevom rukom kao da želi reći: "KAKO JA? ŠTO IMAM I ŠTO MOGU? S ČIM SAM ZASLUŽIO? PROZRI ME JAČE! JA BIH POŠAO VRLO RADO, ALI MORAM POKOPATI OCA."

Da li se priustio na put k srcima ljudi? Da li su ruke Gospodinove mogle zagrliti njegovu odluku? I da li lice, ruke, odjeća i noge obojice stoje u jedinstvu i skladu?

I meni Gospodin isto pitanje postavlja. I ja mu trebam dati odgovor, jer je i moje naslijedovanje u pitanju.

Robert Amer

(Preveo fra I. Križanović, preuređeno VA)

I zbog nas je o. Antić posvećivao svoj život

Evo nas, cijenjeni čitatelji, s ljetnim brojem Glasila. Čitat ćete ga, vjerujemo, i kod godišnjih odmora ako vam dođe u ruke - ako vam ga ponude i pokažu redovni čitatelji, pretplatnici. Sami ćete ustanoviti da je Glasilo i za vas, premda je još uvijek tiho ali korisno za duhovni život. Na svoj način ono je jedinstveni list koji otkriva duhovnu veličinu čovjeka sluge Božjega o. Antića koji je sav bio u službi Bogu i braći ljudima; pa i nas, svoje štovatelje kao i čitatelje Glasila vodi na tome putu. Ako pak netko u to sumnja, neka se potrudi da ga upozna ili preko Glasila ili po čitanju njegovih pisama - tekstova. Možda vam to bude uvijek od najveće koristi?!

DOA, kako vidite, ne mijenja svoje ruho, a ni svoje rubrike koje su uvijek svečanije s osjetnom odgovornosti za službu svetosti i posvećenja života, što je ustvari - kako reče sveti otac Ivan Pavao II. kod svog ovo-godišnjeg svibanjskog pohoda Sloveniji "prava snaga koja je sposobna promijeniti svijet. A svijetu su najpotrebniji sveti duhovne vode". Stoga nije ni najmanji slučaj da se ime sluge Božjega o. Antića sve češće i u zanosu isticalo poslije uskrasnih blagdana, i to na sastancima za formaciju duhovnih vođa - voditelja duhovnosti u Crkvi i svijetu. Stoga smo iskoristili izuzetnu sliku (2. str. korica) koja tumači želju Božjega Srca pod naslovom: "NASLJEDUJ ME!" Pročitajte!

Pročitajte i prikaz "Antićeva '96" uz propovijedi o Sluzi Božjemu koje su izrekli apostolski nuncij u Hrvatskoj mons. G. Einaudi i vlč. don Ž. Kustić, jer je i zbog nas o. Antić posvećivao svoj život Bogu i za braću ljudi, i to do vrhnica svetosti, što možete više saznati i u nastanku znanstvenog pčlanka dr. Drage Šimundže, a uz to smatramo da će vam biti od koristi i druge rubrike: Iz Vicepostulature, "Antićevi dani" i Uslišanja - zahvalnice - preporuke.

Kod rubrike "Naši pokojnici" s tugom smo se i mi oprostili od nezaboravnih štovatelja Sluge Božjega, a živjeli su kao izvanredni laici Crkve kojima je Sluga Božji pokazivao put života prema nebu, s prim. dr. Šimom Stipaničevim i pjevačem Matom (Matišom) Rajčićem.

A za kraj svima pozdrav, ugodno i korisno čitanje i pravi duhovni i fizički odmor u ljetnim vrućim mjesecima - danima.

Urednik

Papin pohod Sloveniji

Od 17. do 19. svibnja o.g. sveti otac Ivan Pavao II. posjetio je Crkvu naše susjedne države - Slovenije, kamo su hodočastili naši hrvatski kardinali, nadbiskupi i biskupi uz više tisuća katolika iz Hrvatske. Tom prigodom je Papa u brojnim govorima, a posebno u propovijedi kod sv. mize u Mariboru dao snažni naglasak na naš kršćanski poziv u svijetu. Evo riječi Svetog Oca:

"Neka bude hvaljen Isus Krist" koji nam pruža snagu, da smo sudionici same Božje slave: "Gloria Dei vivens homo" - "Božja slava je živi čovjek", tvrdi sveti Irenej te odmah dodaje: "Vita autem hominis visio Dei" - "Čovjekov život je u spoznaji Boga".

Svaki čovjek je pozvan na svetost, pozvan oblikovati čovještvo, koje obnavlja Božja slava. Vjernik je po snazi križa postavljen za svjedoka te nadnaravne vjere koja je oslonac čovjekovu hodočašću po zemlji, tako često označenom iskušenjima i trpljenjem.

Naše doba je prije vrijeme znanstvenih i tehnoloških otkrića negoli vrijeme svetaca. Međutim, ako se čovjek, uz pomoć unutarnjeg sjedinjenja s Kristom, duhovno ne izgradi, sva njegova dostignuća ostaju bez značenja i mogu postati uistinu opasne. Upravo stoga, jer ljudi danas toliko traže svoje puno ostvarenje, sveci su toliko više potrebni. Naše vrijeme zahtijeva zrele ličnosti sposobne da, nakon što su dokučile vrednotu svetosti, pokušaju to ostvariti u svakidašnjem životu.

Ako dobro pogledamo, današnje društvo razotkriva duboku potrebu za svećima, osobama koje nam zbog svoje tjesne povezanosti s Bogom mogu na neki način pomoći da osjetimo njegovu prisutnost, mogu posredovati između nas i Boga... Svetost je ta prava snaga koja je sposobna promijeniti svijet...

Joannes Paulus PP. II

PROSLAVLJENO "Antićev o '96"

NA SVE SLAUNIJE GROBU SLUGE BOŽJEGA

U sklopu izuzetno uspjele četverodnevne proslave "Antićeva '96", u čast i na spomendan 31. obljetnice blažene i svete smrti sluge Božjega o. Antića, kojoj je prethodila svečana trodnevница (od 1. do 3. ožujka) uz dva važna i značajna dogadaja - prvi susret "Poznavatelja o. Ante Antića" i predstavljanje knjige - zbornika o životu i djelovanju sluge Božjega pod naslovom "Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić" - glavnu svečanost euharistijskog koncelebriranog slavlja u ponedjeljak 4. ožujka predvodio je apostolski nuncij u Hrvatskoj mons. Giulio Einaudi koji je održao i značajnu propovijed o temi "Antićeva svetost - poziv na svetost", a u koncelebraciji je sudjelovalo dvadesetak svećenika.

Premda su ovi dani trodnevnice bili odlično posjećeni mahom od štovatelja Sluge Božjega, kada su se kod sv. misa mijenjali pjevački zborovi: dječji, čč. ss., i mladih koji nose ime oca Ante Antića, ipak je izuzetno slavlje bilo ono na nebeski rođendan o. Antića, kako se nazivlje dan smrti sveca, jer su se preko cijelog dana vjernici izmjenjivali sa svo-

jim molitvama na grobu o. Antića, moleći se kako za potrebe života i obitelji u raznim poteškoćama, tako i za što skorije proglašenje blaženim i svetim Sluge Božjega. Neki su štovatelji na spomendan svete smrti Sluge Božjega, da bi se mirno, sabrano i u tišini svoje žive vjere utekli svojim molitvama na grobu o. Ante uz svoj odani poljubac sarkofagu (grobu) - u kojem se časti i čuvaju tjelesni ostaci Sluge Božjega - morali čekati da se zatvore vrata crkve Majke Božje Lurdske. Sve to pokazuje kako grob o. Ante postaje svetački sve slavniji za njegove brojne štovatelje koji se preporučuju za veće utjehe, pomoći i sreću u svome kršćanskom životu.

U svojoj je propovijedi apostolski nuncij mons. Einaudi, doista pred prepunom crkvom štovatelja snažno rasvijetlio uzorni i svetački karizmatiski lik i život, kao i djelovanje o. Antića i to na temelju biografije koja je prevedena na talijanski jezik i predana Svetoj Kongregaciji u Rimu za proglašenje svetih, a dokumenti su uglavnom službeni i osobni spisi i pisma o. Antića, prožeti duhovno-teološkim naukom Crkve kao i svetošću i kreposnim životom Sluge Božjega.

Mons. Einaudi je sažeo - može se reći - svoju propovijed na dvije evanđeoske dimenzije, savršenstvo

Kako je koristan, blag i milosan doživljaj poklona i molitve kod groba sluge Božjega o. Antića, dokazuje i ovo brojno mnoštvo štovatelja kroz trodnevije i na samo "Antićevu"

povezanosti Sluge Božjega s jednim, vječnim i samim apsolutnim Dobrom, koji je Gospodin Bog i od koga proizlazi svako dobro, te apostolski žar i djelovanje o. Antića kojim je Sluga Božji cijelim bićem i životom živio za svako dobro braće ljudi, a uz taj apostolski žar - naglasio je nuncij - ocu Antiću je Bog darovao i dar poniranja u ljudske duše da je čitao i savjesti svojih brojnih penitenata - pokornika.

I tijekom trodnevnice, koja je - doista - s velikim brojem vjernika bila i bogata duhovna priprava za "Antićevo", trojica su propovjednika na osobnoj i zavidnoj pripadnosti štovanja Sluge Božjega gotovo svjedočanski u znaku Antićeve svetosti i živim svjedočanstvom njegove ljubavi prema Bogu i čovjeku prikazali njegov lik uzvišene svetosti. Mons. Josip Frkin, župnik Velike Gorice, iznio je svjedočanstvo u propovijedi "O. Antić - Ljubav i žrtva za spas duša", kako je zahvalan o. Antiću za svoje svećeničko zvanje; o. vicepostulator fra Vladimir Tadić octrao je u propovijedi o temi "Svetost života za vječno svjetlo" da je dobri o. Antić

po najuzvišenijim krepostima vjere, ljubavi i nade uzor svakom Kristovu sljedbeniku za život koji se može i treba pred svijetom danas živjeti, a mons. don Živko Kustić, pisac životopisa o. Antića, zanosno je propovijedao o temi "Sluga Božji otac Antić - tješitelj čudotvorni" kako je Sluga Božji veliki čudotvorac koji je u vrijeme života na zemlji s pomoći Božjom učinio nekoliko čudesnih ozdravljenja, ističući i Antićevu povezanost s nadbiskupom i slugom Božjim Alojzijem Stepincom.

Svake večeri, poslije završenog svetomisnog slavlja, propovjednici, svećenici, redovnici i redovnice, kao i mnogobrojni vjernici su išli na grob Sluge Božjega da se pomole za njegovu beatifikaciju i kanonizaciju, kao i da se nad grobom o. Ante spomenu njegove velike ljubavi koju je živio i očitovao prema Bogu i Crkvi u neuromnom služenju braći ljudima.

Tako je Sluga Božji posvećivao svoj cijeli život kao kršćanin, redovnik i svećenik do posljednjeg daha svoga života na zemlji.

Fra Vladimir

Na grobu
Sluge
Božjega
molio je sa
svećenicima
i brojnim
štovateljima
mons. Giulio
Einaudi
želeći se i
osobno
uzdići u
slavlje
i ljubav
nebeske
sreće
fra Ante
Antića

Propovijedi uz 31. obljetnicu smrti o. Antića

Mons. Giulio Einaudi

Apostolski nuncij
Svete Stolice u Hrvatskoj

Spomendan smrti sluge Božjega
fra Ante Antića
4. III. '96.

ANTIĆEVA SVETOST - - POZIV NA SVETOST

Draga braćo i sestre!

Okupili smo se oko Božjeg oltara da ovom euharistijskom službom iskažemo slavu Gospodinu za njegovu neizmjernu ljubav prema nama, koju na osobit način doživljavamo u ovom svetom korizmenom vremenu.

Danas se u svojim mislima i molitvama sjećamo trideset prve obljetnice smrti sluge Božjega oca Ante Antića, čiji posmrtni ostaci počivaju u ovoj crkvi.

Mi bismo večeras trebali zajedno razmatrati o Antićevoj svetosti - pozivu na svetost. U čemu je bit svake svetosti? Kad bismo mogli upitati bilo kojeg sveca odakle je crcao snagu u svojoj životnoj borbi, svaki bi nas uputio na euharistijsko otajstvo.

Euharistija je izvor snage na kojem su se sveci dnevno napajali i tako su uzmogli svjesno živjeti svaki trenutak svoga života, potpuno upronjeni u Boga i istodobno otvoreni prema braći. Svetac je onaj koji više

ne živi sebi, svojoj vlastitoj volji, nego Apostolski se potpuno daje na raspolaganje nuncij mons. Giulio Bogu i bližnjemu.

Svjestan svoje nemoći i Božje u svojoj svemogućnosti, otac Antić je govorio propovijedi da se osjeća malen, nevoljan i ne-pokušao dostojan, ali unatoč svemu tome najiskrenije Bog želi da on bude njegovo potvrditi savršeno i sveto dijete. Jedno se vri- kako je jeme opirao Božjim zahtjevima, ali je sluga Božji Isus sve jače kucao na vrata njego- o. Antić va srca i tražio da mu otvari. svim silama težio

"Kad sam mu otvorio - zapisao je dosljedno otac Ante - Isus je preuzeo potpuno živjeti i vlast i upravljanje nad mojim srcem i navijestiti nad mojom dušom, nad cijelim mojim svoje bićem. I prije je On bio moj učitelj, Dobri Pastir, sve moje, ali otada se evandeosko on jasnije služi mojom dušom, inten- svjedočenje i poslanje zivnije mi iskazuje svoju ljubav i traži moju potpunu odgovornost, vjernost i poslušnost njegovoj volji i njegovim odlukama" (AS, I,3).

Otac Ante se potpuno predao Bogu tako da su svi oni koji su ga susretali imali osjećaj da se u njemu susreću s Bogom, s Božjom prisutnošću. Nitko ga nije susreo, a da nije po njemu iskusio Božju dobrotu i milosrđe. Bio je ispunjen vjerom, nadom i ljubavlju, prožet duhom molitve i pobožnosti. Posjedovao je veliki

dar isповједanja i nadnaravnu karizmu čitanja savjesti svojih pokornika.

Osobitu pobožnost njegovao je prema Euharistijskom Spasitelju, Presvetom Trojstvu i Blaženoj Djevici Mariji.

Savršeno je održavao redovničke zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti. Jednom riječju: nastojao je i uspio sveto živjeti. O tome su dali svjedočanstvo svi koji su ga poznavali. Kada je blago u Gospodinu preminuo, pronio se glas: "Umro je svecat."

U Kristu Isusu svi smo pozvani na svetost. Sвето писмо нам говори да на Isusu почиња Duh Svetosti. Gospodin je riječju i životom postao učitelj, uzor i izvor svakog savršenstva. Uzašavši na nebo, nakon smrti i uskrsnuća, sjedi zdesna Ocu i neprestano izljeva na vjernike koji tvore Crkvu, Duha svetosti. Svetost je, dakle, prije svega dar koji nam omogućuje sudjelovati u životu samoga Boga, po Kristu, u zajedništvu Duha Svetoga. Tako mi postajemo loze na pravom trsu - Kristu, živi hramovi Božji, boravište Duha Svetoga.

To je dar koji ne smijemo proigrati, nego prihvatići i s radošću života, blagoslivljajući sa zahvalnošću Božja, što i činimo u svakom slavljenju euharistije. Kršćanska svetost nije samo dar, za Kristove učenike ona je zadatak koji se treba ostvarivati u životu svaki dan, to je poziv na koji

treba dati konkretan odgovor. Taj poziv, dakle, uključuje sve, bez razlike. Bog nas sve poziva na vječni život. Vjernici su pozvani navještati i svjedočiti ljubav Božju, kako bi je svi ljudi otkrili, upoznali njenu ljepotu i iskusili je.

Draga braćo i sestre!

Neka nam primjer svetog života oca Antića bude poticaj da s više žara njegujemo duhovni život. U jednom svom nagovoru, govoreći o svetosti, sveti otac Ivan Pavao Drugi, između ostaloga je rekao: "*U današnjem sekulariziranom svijetu moramo promicati etičke i moralne vrijednosti. Mi koji isповједамо svoje kršćansko uvjerenje, trebamo svojim ponašanjem dati vidljivo svjedočanstvo nenasilja, solidarnosti, ljubavi prema slabijima i siromašnjima, a osobito svjedočanstvo praštanja svima, pa i neprijateljima. Tada ćemo biti sinovi Oca Nebeskoga, koji daje kišu i sunce svima bez ograničenja. To je originalnost kršćanske svetosti - savršenost u ljubavi.*"

Neka nam Gospodin udjeli svoju milost i snagu da je svaki od nas u svom životu ostvari.

Na završetku ovog slavlja i trodnevnice, ocima franjevcima, svim vjernicima ove župe Gospe Lurdske i svim štovateljima služe Božjega oca Ante Antića, kao predstavnik Svetog Oca od srca podjeljujem apostolski blagoslov.

BITI ZAHVALAN DUHU SVETOM

Slijedi ono nutarnje prosvjetljenje Duha Svetoga, koje Te poučava da u svemu gledaš Isusa i s Njime svagdje ostaneš, i prema tomu jednostavno uredi i rijeći i djela.

Kad si slijedio vodstvo Duha Svetoga, tad si ispunio volju Božju i postaješ sve sposobniji da se milost Duha Svetoga na Te što obilnije izlije. Kad Ti On dijeli posebno svjetlo za razne prigode ili potrebe, molim Te, vjerno i pomnivo uvijek poslušaj. To je veliki dar Božji i zahvalno odgovori u svemu.

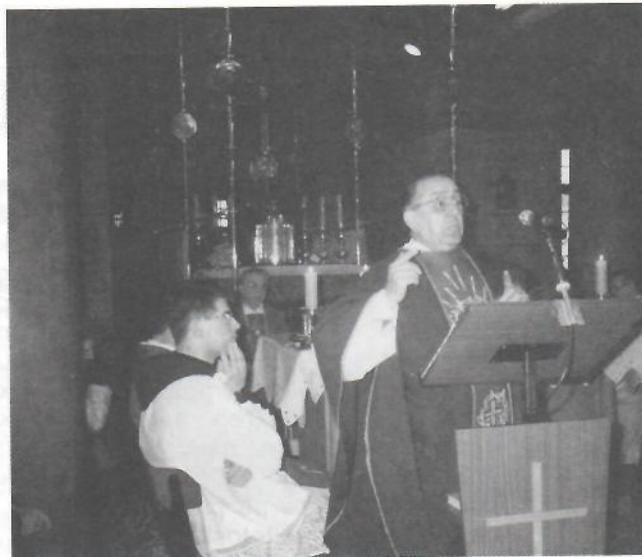
AP, I/17,32

Fra Ante Antić

Mons. don Živko Kustić

Trođnevica za "Antićevo '96"
3. III. '96.

SLUGA BOŽJI O. ANTIĆ - TJEŠITEU ČUDOTVORNI

Sestre i braćo, štovatelji blage uspomene našega velikog i dobrog fra Ante, ovdje smo zajedno da se Bogu približimo, a po njegovim krepostima i po njegovu zagovoru, a on je prije svega bio onaj koji je kao isповjednik duše lječio. Zato se mi na početku iskreno pokajmo za svoje grijeha, da Bog primi našu molitvu.

Hvaljen Isus i Marija!

Sestre i Braćo, Božji narode, današnje evanđelje govori o preobraženju. Isus je uoči svoje muke, htio svoje učenike utješiti i ohrabrtiti. Zato im se pokazao onakav kakav će biti nakon uskrsnuća. Jer zapravo preobraženje nije ništa drugo nego unaprijed vidjeti kakav će on biti kad uskrsne. Trebalo je ljudima koji su ulazili u veliku patnju zajedno s njime nešto dati da mogu izdržati. I zanimljivo je, kad su silazili s brda, on kaže: "Nemojte nikome ništa govoriti što ste vidjeli, dok ja ne uskrsnem."

Zašto im je zabranio govoriti? Zato, rekli bismo, jer nema smisla govoriti o uskrsnuću ako ne možeš na neki način pokazati to uskrsnuće. Vjernik koji vjeruje u uskrsnuće, on na neki način živi tu snagu i onda se tek kroz njega, kroz njegovo lice, kroz njegove riječi, kroz njegova dje-

la vidi da Krist jest uskrsnuo. I zato Komebi i nama Isus rekao: Nemojte govoriti da ima Boga, ako se po vama ne vidi da ima Boga. I nemojte govoriti da vjerujete u Krista, ako se po vama ne vidi kako je Isus dobar. Jer govoriti: "Ima Boga", a živjeti kao da Boga nema, po nekim zakonima ovoga svijeta, da bude glavno u životu ipak novac, užitak, vlast, pa onda tek kažeš da ima Boga. Čovjek je ostao u ne vjeruje, pa ti kaže: Pa gdje ti je taj Bog kad si ti takav sebičan, duboko zločest? Pa nije valjda Bog takav kakav si ti? I zato zaista neuvjerljivo je svjedočiti za Boga, ako se ne može Boga na neki način i Božju dobrotu pokazati. Vidite, Isus je to mogao. A kad je on otišao s ovoga svijeta, može li to njegova Crkva? Možemo li mi pokazati ljudima da je Isus uskrstnuo? Nema nam druge, jer sigurno je jedno: Ljudi po nama Boga sude. Boga nitko ne vidi. Vidi nas. Ako smo mi nemamo milosrđa ni ljubavi, onda ljudi nemaju gdje Boga vidjeti. Gledaju u mene svećenika i kažu: Gdje mu je Bog? Gledaju u tebe vjernika i kažu: Zar je takav Bog? I kad dođemo na sud Božji, i mi svećenici i vi vjernici, moramo se jako bojati ako nas Bog bude pitao: Da li su ljudi po tebi mene prepoznivali? I to je pitanje

svakome od nas: Da li tvoji susjedi, tvoja djeca, tvoj muž, da li po tebi vide da ima Boga? To je glavno što moram misliti, a to je izvor također straha Božjega. Jer nažalost, nitko od nas nije tako dobar, nitko od nas nije tako svet, da bi zaista kroz mene i kroz tebe prosijavala Božja nazočnost. A to je razlog da bude-mo ponizni, da se svaki dan kajemo, da živimo u strahu Božjem.

Bože, daj molim te, promijeni me, da ljudi kroz mene Tebe barem nas-olute. Pa ako ne kroz moju veliku do-brotu, ono barem kroz moju iskrenu poniznost. Da se ne pravim važan, da ne glumim svetost, da barem pošteno kažem: "Ja vjerujem", a da-leko sam od toga, ljudi, vi budite bolji od mene.

Vidite, to što je nama tako teško pokazati, srećom Bog svojoj Crkvi daje svece. Sveci su oni u kojima se, na neki način, Boga vidi i pipa.

Naš fra Ante Antić bio je jedan takav vjernik u kome se je vidjelo da Boga ima. I mnogi koji su ga pozna-vali svjedoče: Kad smo došli k njemu, u isповjedaonicu, na hodnik, u sobicu kad je umirao, osjetili smo neku silnu snagu koja iz njega izlazi. Bog je kroz njega bio nazočan. I to su ljudi osjećali. On je bio tako jed-nostavan, ponizan, do sebe nije ništa držao, ali to više je iz njega Božje svjetlo isijavalo.

Kad smo pred neko doba - pred neku godinu - tražili naslov za životopis oca Ante Antića, onda smo izabrali "Tješitelj čudotvorni". Jer lju-dima zaista treba i utjeha i čudo.

Utjeha treba čovjeku, jer je teško živjeti, jer smo svi ranjeni. Svi smo više ili manje razočarani, svi smo frustrirani, pritisnuti. Tko je sasvim zadovoljan sa svojim životom, sa svojom karijerom, sa svojim brakom, sa svojim zdravljem? Netko nas mora tješiti. A to samo Bog može. U ovom slučaju preko svojih svetaca. Ne tre-ba se stidjeti da tražimo utjehu i čudo.

Ima ljudi koji kažu: Pa što će mi čudo? Ja u Boga vjerujem, ja znam da Boga ima, meni čudo ne treba.

Možda ti ne treba čudo da povje-ruješ, ali treba ti Božji dar da izdržiš život. Čovjek koji je dobar, onomu kojega voli daje darove. Ne samo da ga nahrani, nego da mu ljubav pokaze. I Bog, koji nas voli, daje nam svoje izvanredne darove Božje utjeha i Božjeg čuda da osjetimo kako nismo u ovom životu sami, kako Bog na nas misli, ako ima među nama svetaca kroz koje se, kažem, Boga vidi.

U doba kad je Ante Antić došao u Zagreb, kardinal Stepinac, zagrebački nadbiskup pošao je u zatvor Bog je dao u ono doba hrvatskom narodu i Katoličkoj Crkvi u Hrvata ta dva velika znaka. Kad nam je, tko pamti, a mi stariji pamtimos, tako beskrajno trebala utjeha. Kad se nad nama zatvorilo more crvene tira-nije, kad se nisi mogao nadati jer su bili "jaki" od Sovjetskog Saveza kroz cijelu Aziju dovde. Jer su smislili da unište sve što je naše, sve što je Božje, sve što je hrvatsko. I nismo vidjeli kad će svanuti zora.

U to vrijeme, evo, javljaju se ova dva Božja sveca. Jedan pred sudom i u zatvoru svjedoči Božju i hrvatsku snagu i vjernost, drugi, ovdje iz sa-mosta traži ljudi žalosne, hoće ih utješiti, gladne nahraniti, gole zaod-jenuti, misliti na svakoga i na neki način kao da stvara jednu organiza-ciju dobrote, ljubavi, karitasa, ispod žita, da kažem, i nije mogao pritisak bezboštva ugasiti vatru ljubavi koju je fra Ante Antić iz ovog samostana osobito širio po Zagrebu. Na stotine i stotine ljudi pamte kad su izgubili sva prava, kad su im najmiliji završili na križnom putu i po jamama raznim, bio je jedan dragi otac koji je mislio na sve, koji je tražio, povezivao, nije ništa imao, a sve je mogao. On je znao gdje će šapnuti: Daj malo ti, malo ti, tamo treba. I nepogrešivo je ljudi tješio, bio je Božja utjeha svome narodu.

Ali, kao što je naravno, Bog po takvim ljudima čini i čudesa. Pitanje čuda je danas po nekim teorijama dosta nejasno. Kažu: Tko zna što je čudo? To je natprirodna pojava, mimočudna, bioenergetska, ekstragens, i svašta se priča.

No, nas ne zanima čudo da se oko čuda svađamo. Nego nas zanima Božji dar koji kao čudo nama dolazi. Isus kad je činio čudesa, nikad ih nije isticao. Nego je rekao: Nemojte nikom govoriti. I kad je liječio bolesne, i kad je gubavce očistio, svakom je rekao: Nemojte pričati. No, oni su pričali. Zašto nije htio da se priča? Jer nije htio tom svojom čudesnom snagom ljudi prisiljavati da mu vjeruju.

Nije činio čudo zato da ljudi prisili na vjerovanje, nego da im pomogne. Kad je pretvarao vodu u vinu, nije činio da mu se dive, nego da se ona obitelj ne osramoti. Kad je majci povratio mrtvog sina jedinca, kad mu je dao da uskrsne, kad ga je oživio, nije to činio zato da kaže: Evo, gledajte, ja mogu. Nego, jer je majka plakala, žalosna majka, pa njegovo Srce Božje i ljudsko nije moglo podnijeti, pa je u njemu eksplodirala sve-mogućnost Božja i pomogla.

Pravi čudotvorac ne gradi slavu na svom čudu, nego ljudima pomaže, ljudi obraduje. Što je pravi kriterij čuda? Ne neka spektakularna izvanrednost, nego duboka humanost Božjega dara za čovjeka.

I mi ne vjerujemo u čudo zato što je čudo senzacija, nego zato što po čudu spoznajemo da Bog voli čovjeka.

Takov je bio i o. Ante Antić, iako je u njegovim dosadašnjim biografijama i studijama možda premalo obrađeno pitanje čuda koje je radio, imamo dovoljno indicija, naznaka pa i dokaza da je bilo čudesa.

Dovoljno je prelistati koji životopis, i vidjeti da je zaista imao dar prodiranja u duše. Mnogi pamte, kad su došli na ispovijed, da on kaže: Čekaj

stari, ja ču ti reći mjesto tebe. I sve je znao što si radio. Imao je dar gleđanja u dušu. Da ti olakša, da te ohrabri, da te podigne.

A onda, ima i čudesa gdje on vraća govor nijemom djetetu i to sasvim jednostavno poruči obitelji: *Onaj vaš mali Dušan....* Kažu, odkud on zna? Znao je da oni imaju dijete nije-mo. I kad su došli k njemu, on kaže: *"E, sad ćeš ti mali progovoriti."* I dјete počne govoriti. A već hoda, veliko je i nije govorilo.

Imate i onaj slučaj kad majka sva očajna dođe k njemu, jer je njezina kćerka od 18 godina vrlo teško i opasno oboljela. Majka plače, a kaže: *"Donesi mi njezinu majicu."* Jedan zanimljiv, klasičan način čuda. I uzme Ante tu majicu i moli, moli, blagoslovila i škropi, pa je dadne majci: *"Odnesi, majko"*, i djevojka obuče tu majicu i ozdravi. Znamo i kada i tko, i ime i prezime i sve znamo.

Reklo bi se: Što mu je trebala majica? Mogao je i bez. Eto vidite, u Crkvi Kristovoj su važni znakovi. I Isus kad je onome slijepcu otvarao oči, namazao mu ih je sa kalom - blatom.

U Crkvi - kažem - utjelovljenja, gdje je Bog postao čovjekom, znakovi su važni. Znak je kruh na oltaru, znak je voda u krštenju, znak je ulje u krizmi.

Trodnevlije i "Antićevo"

svake se godine kod groba

o. Antića ponavlja i

postaje sve mnogobroj-

nije za veće bogatstvo

vjere, nade i ljubavi

za mnoštvo štovatelja

Sluge

Božjega koji se

kod groba o. Antića

okrepljuju radošću

spasenja; mnogi se

obraćaju vjeri, a

brojni primaju

ozdravljenje

duše i tijela

- uzdižu se radosti života

Evo, i naš je fra Ante htio nekako koncentrirati Božji blagoslov u taj komad odjeće. Tako tipično starinski - katolički - a tako puno ljubavi.

Imamo i niz drugih čudesa koja možemo spominjati. Nisu dokazana još pred crkvenim sudom, ali imamo podatke gdje se doista vidi. Ima onaj slučaj, koji me posebno potresao u Makarskoj, kad bolesnica leži na krevetu, i dali su joj još samo nekoliko dana života s teškim bolovima razaranjima u želucu, a ona zavapije: Fra Ante, ili me digni ili me ozdravi. Uze štap, proba i ide. I hoda po sobi. Dode bolničarka, trlja oči i kaže: Što je? Ona kaže: Fra Ante me ozdravio. I bolničarka, naša kršćanska žena počne pjevati DO NEBESA. Dođu liječnici, tko je bio vjernik i tko nije, i sve zahvati duh i pjevaju svi. I opet znamo i imamo podatke.

Sestre i braćo, što to znači? Znači da jest teško živjeti, ali da imamo pravo računati na utjehu. I još više, ne čekati da nas svetac samo utješi, nego da mi budemo jedan drugome utjeha.

Imamo pravo računati na čuda. Ali opet, ne čekati velika čudesa, nego da svaki od nas bude jedan drugome čudo dobrote. Jer nema većega čuda, nego kad si beskrajno dobar, kad znaš oprostiti, kad se znaš svladati, kad se znaš žrtvovati. To je protiv naravi, to je već čudo.

Svaki od nas može biti čudotvorac ako djelima ljubavi gasi mržnju, ako riječima utjehe gasi očaj.

I zato, neka nam o. Ante Antić - tješitelj čudotvorni - bude svjetlo i neka bude znak toga posebnoga hrvatskog kršćanstva, toga kršćanstva koje je upravo franjevački ukorijenjeno u narod, a koje na neki način stalno vidi i za ruku drži.

To je ono što je u našim područjima bilo uvijek tipično kršćanski. Bez obzira na vlasti, na časti, na gospodare bilo koje, mali svećenik, u svom narodu, i Bog blizu i budućnost je naša. Hvaljan Isus.

Otac Antić tješi umirućeg

*Smrt kuca na vrata,
svi životni oslonci
su srušeni...
a najdraže,
jedino dijete
ostaje nezaštićeno.*

*Plać i suze
nikako da stanu.*

*A onda je došao on,
svećenik Kristov,
tih kao andeo
te donio nadu
i toliko žuđeni mir*

N.N. Makarska
"Antićevo '96."

Religiozne i društvene vrednote u porukama o. Antića

(Nastavak iz prošlog broja)

3. Kako je otac Antić praktično gledao na zemaljske vrijednosti?

Je li ih u svom duhovnom odgoju zanemarivao ili precjenjivao, ili je do njih razborito držao te ih ljudski i kršćanski razumno prihvaćao i preporučivao?

Pokušamo li odgovoriti na ta pitanja u svjetlu iznesenih stajališta i načela, lako ćemo razumjeti da su ocu Antiću - u njegovu izrazito duhovnom pozivu i asketsko-mističnom odgoju izabranih duša - zemaljske brige i društvene vrijednosti drugotne, sekundarne, da je u svojim duhovnim nagovorima i savjetima, sasvim opravdano, o njima malo govorio i rijetko ih spominjao. Zbog toga ćemo se odmah složiti da su one u njegovu životu i radu bile i ostale u sjeni osnovnih religioznih poruka; što je, rekao bih, sasvim razumljivo i u njegovu pozivu normalno.

Nije nam, dakle, cilj u duhovnoj pedagogiji o. Antića isticati zemaljske vrijednosti, nego - koliko je moguće - kritički osvijetliti njihovo značenje i ulogu u njegovu svjetlu gledanja i školi odgajanja, vezano u stanovitom smislu i za našu današnju obnovu.

Razboritost je, osjetio je to o. Antić, važan čimbenik osobnoga i društvenog razvoja i rasta. Gdje nema razboritosti, nema jedinstva i cjeline; nema savršenosti. Budući da je čovjek složeno biće, potrebna mu je iskonska ravnoteža. Religiozna svijest o tome vodi računa; svetost uključuje humanost, humanost kršćansku plemenitost. U tom je smislu o. Antić - iako je područje njegovih nagovora bilo izrazito duhovne naravi - praktično, i u nagovorima i u pismima, u skladu s konkretnim potrebama i prilikama, upućivao na važnost zemaljskih dobara i društvenih vrednota, u osobnom i zajedničkom životu.

Ovdje ćemo se na sve to ukratko osvrnuti, s dva osnovna gledišta, uzimajući u obzir Antićeva duhovna stajališta i, posebno, njegovu korespondenciju.

Jasno, na temelju općih kršćanskih shvaćanja, o. Antić gleda na svijet i čovjeka kao na djelo Božje, holistički, cjelovito. U tom smislu njegova duhovna pedagogija u svom primarnom, religioznom zalaganju i te kako vodi računa o cjelini ljudskog bića, tijelu i duši, o osobnom razvoju i društvenom odnosu, naravnim dobrima i društvenim vrijednostima. On ih, sasvim spontano, cijeni i prihvaća kao darove Božje u kojima čovjek mora sudjelovati

Misliti,
osjećati
i znanstveno
proučavati
o. Antića,
kako ga
otkrio
prof.
dr. Drago
Šimundža,
znači
osjećati
život više
od umnika
svijeta koji
otkrivaju
nove zakone
i detalje
prirode
i svemira;
dr. Šimun-
đa profes-
ionalnim
i misaonim
darom
opravdano
otkriva,
brani
i tumači
suvremenu
svetost
i veličinu
o. fra Ante
Antića

poštivati ih i ostvarivati. U tom se svjetlu, s gledišta vječnosti, njima služi i izravno ih, u duhu moralne teologije, uključuje u svoj odgojni hagiopedagoški sustav.

Sam se razborito brine za nutarnji i vanjski odgoj i skladne odnose svojih klerika, za njihovo učenje, zdravlje i ponašanje, za društvene vrline i radne navike, međusobnu solidarnost i životnu odgovornost, dnevnu disciplinu i školski uspjeh, za istinoljubivost i privlačnost, zajedničko zalaganje i suradnju, za rodoljublje i čovjekoljublje, materijalna dobra i egzistencijalnu sigurnost...

Dakako, sve to proizlazi iz njegova temeljnog opredjeljenja, evanđeoskog nauka i kršćanske etike, koja naravne vrijednosti - kao što su zdravlje, odmor, hrana itd. - smatra osnovom života, a humane vrline i društvene obveze zahtjevom moralnoga reda koji je Gospodin stavio u ljudski um i srce. U tom duhu živi i odgaja, prihvaćajući normalno sve ljudske vrijednosti i učvršćujući u svojim gojencima svijest o ljudskom dostojarstvu, individualnim pravima i osobnim dužnostima, o respektiranju zemaljskih dobara i društvenih norma, u skladu s kršćanskim načelima i konačnim smisлом čovjeka.

Osim rada s klericima i redovite magisterske brige i pouke, o. Antić je razvio vrlo opsežnu duhovnu djelatnost sa svojim penitentima i osobama čija je religiozna svijest težila za višim savršenstvom. U tom smislu je, uz izravne razgovore i kontakte, razvio i značajnu korespondenciju koja je, kako smo dali naslutiti, duboko religiozna. Pisana je s jasnom namjerom odgoja u osobnom predanju Bogu.

No, upravo u službi toga, o. Antić na više mjesta izričito ističe i preporučuju humane vrijednosti i vrline. Tako, naprimjer duhovni odgoj i savjestan rad, moralni i intelektualni napredak, savjesno obavljanje dužnosti, rast cijelovite osobe, skladne obiteljske odnose, osobnu hrabrost i domovinsku ljubav, prijateljstvo i povjerenje, odgovornost i savjesnost u životu, suradnju, uslužnost i solidarnost, lijepo ponašanje i međusobno razumijevanje, socijalnu skrb i društvenu pravdu, ljubav i plemenitost prema bližnjemu, mir i slogu, red i slobodu, strpljivost i snagu volje, oprštanje, samoprijegor i žrtvu u skladu s voljom Božjom.

Nisu to, sigurno, sve vrijednosti za koje se u svom životu i u svojim porukama zalagao o. Antić, ali su i ove, ovako nasumce poredane, dovoljan dokaz kako se i koliko se u svom duhovnom obzoru istinski zanimalo za ljudsku zbilju i razborito prihvaćao humane vrijednosti u duhu svoga kršćanskog nazora i redovničkoga odgojiteljskog poziva.

Ako bismo se još potanje osvrnuli na ovaj oblik Antićeva angažmana, mogli bismo, primjerice, spomenuti da se očinski zauzima za zdravlje svojih klerika i duhovnu stabilnost subraće i drugih sudopisnika. Vrlo često im preporučuje odmor i izričito upozorava: "Cuvajte živce i nejmajte se opterećivati prekomjernim poslom." Osobito se brine za mlade osobe, za njihov studij, stan, namještenje, za neumornu slogu i ljubav. Visoko vrednuje "mir, slobodu, prisutnost duha, dobro raspoloženje"; naglašava duhovnu čvrstoću i razboritost. Razumno ističe važnost intelektualnih sposobnosti, ulogu škole i važnost izobrazbe; naručuje dobre knjige, sam prevodi i organizira zajedničko prevođenje te se odgovorno brine oko čistoće hrvatskog jezika i stila.

Na toj istoj crti zagovara društvene vrijednosti: humano potpomaganje, solidarnost, ljubav, praštanje i pravdu: "Budite apostol pravde, ljubavi, praštanja i vjere." Vrlo često govori o dužnosti i odgovornosti na poslu, preporučujući da se s ljubavlju radi te posao odgovorno vrši. Izravno prekorava

Cilj posvećivanja života, koji je do savršenosti izrastao i rascvjetao kod služe Božjega o. fra Ante Antića jest da se ljudi uzdignu iz tame i sjene svijeta i smrti do svjetla života u Bogu, a ne da se svjetlo života pretvori u tamu i besmisao čovjeka

"površnost i lijepost", a upućuje na "točnost" i "vjernost u malim stvarima." Izrijekom piše da treba: "Savjesno, pošteno, karakterno, intelligentno ispuniti svoju dužnost", i to, "svaku dužnost, svaki posao", prije svega "iz ljubavi prema Bogu." U tom smislu preporučuje ljubav i žrtvu, a odbacuje sebičnost, nemar i polovičnost. "Pođi kao Krist svijetom čineći dobro!" - piše jednom pravniku. U tom duhu naglašava temeljne ljudske vrline: "U svemu razborit, pravedan, trijezan, umjeren, jak, odlučan, velikodušan, plemenit." Obzirno pazi na međuljudske odnose, na moguće uvrede i izbjegavanje nepromišljenih riječi: Vi ćete biti jako, jako oprezan, razborit u jeziku, u govoru, u nastupu."

Naravno, sve su te poruke i isticanja društvenih vrednota u skladu s Antićevim religioznim stajalištem. Sve poduzima u "ime Božje", u duhu svog zvanja i duhovnog poziva. "Mi smo" - piše u jednom pismu - "djeca vječnosti. Pozvani smo na vječni život. Moramo ga osvojiti dobrim, svetim djelima, životom"; moramo "što bolje ispuniti svoju dužnost."

U tom smislu, kako smo već spomenuli, izravno povezuje religiozne i društvene obvezе. One se u njegovim očima uzajamno prožimaju i ujedinjuju. Obavljajući savjesno svoje ljudske dužnosti, kršćanin u njegovoј viziji, kao ono u Pavlovim poslanicama, vrši svoj apostolat; ostvaruje svoju vjeru. Stoga savjetuje ili, točnije, naređuje: "Svagdje činite dobro i nosite Krista svakome i svagdje. Vaš život, Vaš primjer, Vaša čestitost, Vaš moral, Vaš postupak sa strankama, s ljudima, Vaša ispravnost u svakom pogledu, Vaš nazor na svijet, na život na obitelji, na društvo - eto Vašeg apostolata."

Vjersku svijest uporno prenosi u praksu; stoga opominje: "uvijek djeluj pozitivno, jer verba movent, exempla trahunt" (riječi potiču, a primjeri privlače). "Nek u tebi svaki vidi snagu, ljepotu evanđelja, nauk i život Isusov." U drugim pismima nalazimo slične preporuke. Tako praktično savjetuje jednoj redovnici koja je, očito, radila s djecom: "Vaše redovničko vladanje neka odgaja, izgrađuje svako dijete."

S posebnom se pažnjom zalaže za sklad u obiteljskom životu, u slozi i ljubavi: "Ljubite svoga supruga vrhunaravnom ljubavlju... Ljubite svoju djecu ljubavlju samoga Boga... Ljubite svoje roditelje, jer to hoće, zapovijeda Gospodin Bog."

Bog je, naravno, temelj i nadahnuće svih Antićevih poruka. U tom svjetlu gleda na sve ljudske vrijednosti i odluke. Evo kako u jednom pismu, u duhu svojih načela, izriče tu temeljnu misao: "Svaku dužnost, svaki posao obavljati iz ljubavi prema Bogu mirno, jednostavno, slobodno, uredno, savršeno kao zadnji čin u životu, kao da ću iza toga odmah na sud pred dragoga Boga."

U tom se smislu, očito, u Antićevoj hagiopedagogiji neprestano povezuju i međusobno prožimaju religiozne i humane vrijednosti. Štoviše, naravna i društvena dobra u njegovoj opciji poprimaju religiozni smisao, te tako postaju ne samo jamstvom i zalogom duhovnog rasta, nego i dužnošću kršćanskog poziva i odgoja.

(Nastavak u idućem broju glasila)

Glasnik HKDPD s ocem Antićem

Hrvatsko katoličko društvo prosvjetnih djelatnika (HKDPD), koje je osnovano u Zagrebu 1993., posvetilo je veći dio drugoga broja svoga "Glasnika" (2/96) imenu služe Božjega o. Ante Antića, kako govori ili piše uvodni članak glasnika:

"Posebno smo se osvrnuli na život i djelo oca Ante Antića, kao jednog od duhovnih voditelja našega Društva. On se duhovno skrbio i o prosvjetnim djelatnicima, njegujući i kod njih najpllemenitije kreposti za kršćanski odgoj učenika!" (str. 3).

Doista, već je poznat, barem široj kršćanskoj javnosti, Antićev odgojiteljski i duhovni rad, koji je kroz cijeli život i djelo o. Antića s njegovim svačkim karizmama i zauzimanjem bio posebno nagnut i nadahnut prema pedagoškim djelatnicima (na učitelje, učiteljice, nastavnike i profesore), a sam je ulagao svoju duhovnu i veliku energiju i vrijeme između 50-ih i 60-ih godina našeg stoljeća da se pri Zagrebačkom sveučilištu osnuje *Društvo profesora i teologa katoličke orijentacije* koji bi se svojim sposobnostima i utjecajem stavili u službu

Crkve za kršćansku i odgojnu službu odgoja i školovanja učenika, gimnazijalaca i studenata, pa čak i samih nastavnika - profesora.

Glasnik (na str. 5-6, 9-13 i 26) pod naslovom: "Odgojitelj za Krista" (prof. dr. S. Vitković), "Doprinos o. Antića hrvatskoj pedagogiji" (izvaci iz predavanja sa znanstvenog skupa koji su organizirali Hrvatska akademija odgojnih znanosti i Vicepostulatura služe Božjega o. Antića), "Učenik svome učitelju" (pjesma VT) i "Uzvišenost učiteljske službe" (o. Ante Antić) ističe da je to njegova pedagogija svetaca. Nema bolje ni uspješnije.

Ljudska mudrost ne može nikada zamijeniti Božju mudrost!" (dr. S. Vitković), a uvjerenje su u to i brojne generacije Antićevih klerika, studenata, učitelja i profesora koje je Sluga Božji duhovno vodio i odgajao kroz gotovo pet decenija svoje svećeničke, odgojiteljske službe, jer je bio odgojitelj i pedagog, kako stoji u završetku članka "Doprinos o. Antića hrvatskoj pedagogiji" koji je odgajao "ZA VJEĆNOST, NEUMRLOST I BESMRTNOST".

Svjesni danas da su suvremeni procesi i pravci pedagoškog odgoja i

školstva, kako pokazuju brojni neuspjesi - koliko u Crkvi toliko i društву - izgubili blještave plodove uspješnog odgajanja i školovanja mlađih, doista je HKDPD na pravom putu zbog svog zauzimanja da se isprave teški promašaja i stranputice hrvatske pedagoške dezorientacije, jer bi naša nova i mlada Hrvatska trebala imati bolju sutrašnjicu i budućnost po odgoju svoje mladosti.

I dok je HKDPD svojim lijepim doprinosom u svom Glasniku doista pokazalo svoj cijenjeni i dostojan spomen na slugu Božjeg o. Antu Antića, njegovo je početno djelo vrijedno najveće kvalitete, stručnosti i prave kulture koja je potrebna narodu i Crkvi u Hrvata.

Čitajući ovo skromno glasilo, koje je više informativnog karaktera i koje daje NOVO SVJETLO U USPJEŠNOJ TEŽNJI ZA VJEĆNIM VREDNOTAMA ODGOJA I ŠKOLSTVA, želja nam je da se u HKDPD što angažiranije uključe i ostali prosvjetni djelatnici na području cijele Hrvatske, koji su kršćanski orientirani, a već centri i filijale Društva postoje u Zagrebu i Splitu.

Sve u svemu, početak je, makar težak, pozitivan, koristan, potreban za hrvatsku pedagošku i školsku znanost.

Učinjeni su doista prvi koraci za prave vrijednosti naroda i Crkve u Hrvata.

AVT

GDJE NAM JE VRIJEDNOST, RAST I VELIČINA?

Pogledajte malo u svoju dušu i u svoje srce. Što nalazite u Vašem malom, ali i velikom srcu?

Nalazite mnogo, mnogo bijednoga i slaboga, ali i nešto veliko, veliko. Što je to?

Vi sami po sebi ništa ste, ništa ne možete, ništa ne vrijedite. Sa Isusom, u Isusu, po Isusu nepojmljivo možete, značite, vrijedite. Treba biti u Isusu. Treba raditi s Njime, treba živjeti po Njemu, od Njega, radi Njega. On vas mora ispuniti.

To je u vama veliko da Isus živi u vama i cijelo Presveto Trojstvo stane u vama i milina mu je biti s vama.

Druga vaša vrijednost je, da Presveto Trojstvo uvijek može povećavati u vama svoje darove i milosti. Tako rastete, obilujete na bogatstvu života Presvetog Trojstva.

Treća je vaša moć i veličina, da budete po križu slični Sinu Božjemu - našem Božanskom Spasitelju. To je vaša snaga, duhovna moć, bogatstvo, kojim vas Gospodin hoće obogatiti.

AP, II/24,102

Fra Ante Antić

KOLEGE I KLERICI — MUČENICI FRANJEVAČKE

O. Ante Antić

Svi na ovim fotografijama (njih 44) poginuše mučeničkom smrću u drugome svjetskom ratu ili poslije rata od jugokomunističke i partizanske vlasti (izuzev fra Rafe Kalinića, profesora klasičnih jezika na Franjevačkoj gimnaziji u Sinju koji je poginuo od njemačkog oficira dok je kao svećenik nosio sv. pričest ranjenicima i umirućima u selu Brnaze), a svi bijahu, osim šestorice (trojica profesori i kolege o. Antića), klerici - studenti kojima je o. Antić bio magistar (odgojitelj) i profesor.

Knjigu o njima, kao i o franjevcima po zatvorima, objelodano je prošloga svibnja dr. fra Petar Bezina pod naslovom *"Franjevci provincije Presvetog Otkupitelja - Žrtve rata 1942.-1948."* predstavljena javnosti u Splitu, 28 svibnja o.g.

Ako se uzme u obzir i istina da je i sluga Božji o. Ante Antić bio od tih jugokomunističkih vlasti dva puta hapšen i zatvaran (u Makarskoj i u Zagrebu u Petrinjskoj više od mjesec dana), a spašen je - koliko se zna - samo zauzimanjem dvojice članova Hrvatskog sabora, onda nam je jasno tko su bili jugokomunisti za Crkvu, za hrvatski narod i svećenstvo - redovništvo.

**Drugo predstavljanje knjige
održat će se u crkvi Majke Božje Lurdske
u Zagrebu
17. lipnja 1996. u 19 sati.**

Fra
Anselmo Kovacić
1905.-1943.

Fra
Pavao Silov
1885.-1942.

Fra
Ladislav Ivanković
1897.-1942.

Fra
Petar Pavića
1904.-1943.

Fra
Andrija Zjačić
1907.-1944.

Fra
Ante Pavlov
1905.-1944.

Fra
Vlade Pavlov
1900.-1944.

Fra
Ante Romac
1900.-1944.

Fra
Frano Borić
1900.-1944.

Fra
Petar Glavaš
1884.-1945.

Fra
Petar Berković
1898.-1945.

Fra
Josip Erceg
1923.-1945.

Fra
Vjekoslav Šimić
1905.-1945.

Fra
Bone Radonić
1888.-1945.

Fra
Paško Bačić
1895.-1946.

I FRA ANTE ANTIĆ — PROVINCije PRESVETOG OTKUPITELJA 1942.-1948.

Fra
Jozo Borković
1896.-1942.

Fra
Karlo Culum
1885.-1943.

Fra
Božidar Šimić
1915.-1943.

Fra
Stanko Bradarić
1905.-1943.

Fra
Rafo Kalinić
1910.-1943.

Fra
Milan Lapić
1906.-1943.

Fra
Ante Benutić
1897.-1944

Fra
Metod Vezilić
1883.-1944.

Fra
Ivan Romac
1900.-1944.

Fra
Krsto Bazo
1912.-1944.

Fra
Ante Cvitanović
1899.-1944.

Fra
Jozo Olujić
1888.-1944.

Fra
Dominik Šulenta
1900.-1944.

Fra
Stanko Milanović
1911.-1944.

Fra
Kruno Tadić
1899.-1944.

Fra
Žarko Carev
1888.-1944.

Fra
Jozo Jerković
1911.-1944.

Fra
Anselmo Kamber
1912.-1945.

Fra
Augustin Glavaš
1923.-1945.

Fra
Nikola Šabić
1912.-1945.

Fra
Valentin Šimić
1920.-1945.

Fra
Rudolf Vučić
1921.-1945.

Fra
Božo Vugdilija
1912.-1945.

Fra
Petar Bačić
1914.-1945.

Fra
Jozo Poljak
1908.-1946.

Fra
Serafin Rajić
1913.-1947.

Fra
Mate Vodanović
1885.-1947.

Fra
Leonard Bajić
1889.-1948.

Fra
Ivan Bezina
1908.-1948.

INTERES NOVAKA ZA Pjesmu i Glazbu "MOJ ANTE ANTIĆU"

Vicepostulatura je primila za "Antićevo '96" mali, ali veoma značajni i dragi dar, u originalu note i tekst pjesme "Moj Ante Antiću", i to u čast Sluge Božjega, a note i tekst su rođeni u dva novicijata, kod novaka franjevca na Trsatu i kod pavlina u Poljskoj. Tekst je spjeval pavlinski novak fra Marko Glogović (OSPPE), a uglazbio franjevački novak fra Vatroslav Vudjan (OFM) kod Gospe Trsatske; obojica su izabrali duhovni poziv redovničkog staleža za život evandeoskog savršenstva u svijetu koga je do najviših vrhunaca ostvario sluga Božji o. fra Ante Antić.

Interes ovih mladih novaka za redovnički poziv na primjeru i uzoru Ante Antića doista uzvišeno svjedoči za njihovo predanje na veću slavu Božju, o čemu je Sluga Božji na kraju svoga novicijata ove riječi zapisao:

"Mi smo svi veoma sretni i zadovoljni jer se naše nade ispunije, budući da smo postali sinovi velikog Patrijarhe svetog oca Frane, čijim stopama mi ćemo nastojati vjerno poći i do groba slijediti; jer u današnje vrijeme hoće se, treba onakovih ljudi, onakovih samoprijegornika i značajnika, koji će poput svetog oca poći i svim silama nastojati uzdignuti vjeru i kreplost, a srušiti bezvjerje i nemoral. Ukratko, sve u Isusu obnoviti. Takvih se ljudi hoće, danas su tako potrebni, kao ne znam što, kao ništa na svijetu drugo. Takvih ljudi očekuje vjera, red i domovina..." (AP, I/1,1).

Možda će i ova pjesma kao i note nekome dobro doći i kod bar nekih mladih novaka potaknuti istinski interes i inspirirati dušu da se u redovničkom životu mogu nadahnjivati na primjeru Antićeve ljubavi i predanosti Bogu za spas svijeta. Dao dragi Bog da tako i bude!

Nadareni umjetnik (Senjanović) nacrtao je cijeli život o. Antića - od "čuda oluje" i krštenja do svete smrti - Na crtežu je "fra Ante u novicijatu" na Visovcu

Moj Ante Antiću

O, sretna Hrvatska, Bog tvoj te pohodi,
nade puno srce je sve jer se tu svetac porodi.
Tvoj Ante ponizni! Tvoj Ante pobožni!

Ponos on Antića fratar svetog Žiča,
domu novo sunce sije, Ante je biser Dalmacije.
Naš Ante pokorni! Naš Ante poslušni!

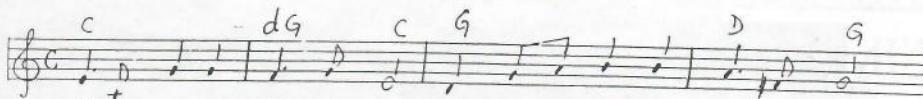
Svetog Franje on je cvijet, svijet on ostavi klet,
on je siromaštvo primio i dovjeka ga čuvao.
Fra Ante jednostavni! Siromašni fra Ante!

Tako blag i tako tih, on je sveti primjer svih,
on je ljubio Bezgrešnu, Majku svoju lijepu svu.
O Ante Marijin! O Ante blaženi!

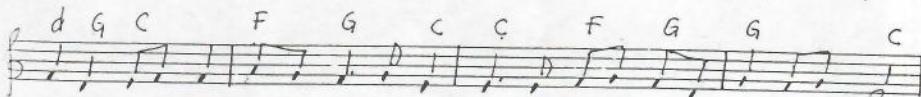
Milosrdni je Bog ljubio slugu svog,
čuda je po Anti stvarao,
puk svoj primjerom spašavao.
Moj Ante Antiću! Pomozi oče Ante!

Fra Marko Glogović

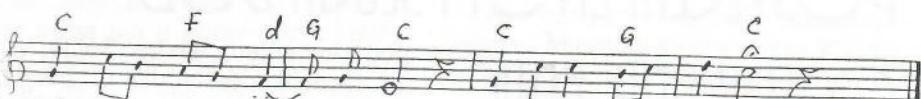
tekst: Fra Marko Glogović, OSPPE
Moj ANTE ANTIC glazba: Fra Vatroslav Vučjan, OFM

1. O sre-tna Hr-va-tsko, Bog tvoj te po-ho-di,
2. Po-nos on An-ti-ća, fra-tar sre-tog Ši---ća,
3. Sre-tog Fra-nje on je cvijet, vrijet on o-sta-vi blet,
4. Ja-ko blag i ta-ko tih, on je sre-tiv pri-mjer svih,
5. Mi-lo-srd-ni je Bog Gu---bi-o slu-gu svog,

ma-de pu-no sr-ce je svo jer se tu sve-tac po-ro---di.
do-muc no-ro sun-ce si---je, An-te je li-sez Dal-na-ći-je.
on je si-ro-maštro prí-mi-o i do-vje-ba ga ču-va---o.
on je Gu-bi-o Bez-gre-šnu; Maj-bu svo-gu, lije-pu sru.
ču-da je po An-ti stra-ra-o, pak svoj prije-rom spa-ša-ma---o.

Troj An-te po---ni-zni! Troj An-te po---bo-žni!
Naš An-te po---kor-ni! Naš An-te po---slu-šni!
Fra An-te jed-no---sta-vni! Si-ro-ma-šni fra An-te!
O An-te Ma-ri-jin! O An-te bla-že-ni!
Moj An-te An-te du! Po-mo-zi o-če An-te!

Trsat-Rijeka, 13. XII. 1935.
Pravjenost: namostan Gospod Trsatke

ZA OSTVARENJE BOŽJE SLIKE

Uvijek budimo u Presvetom Trojstvu na slavu i hvalu Njemu u vjeri, ufanju, u ljubavi, u jedinstvu sa svetom voljom Božjom.

Neka Presveto Trojstvo u nama ostvaruje svoju sliku. Pustimo da On u nama živi i radi i usavršuje nas prema slici našega Gospodina.
AP, II/6,41

Fra Frane Antic'

PREDSTAVLJEN ZBORNIK

I na vas čeka
knjiga -
- zbornik
gdje ćete
upoznati,
a moguće i
prihvatići, bo-
lji, savršeniji
i sretniji ži-
vot; na slici
predstavljajući
(slijeva)
o. Jakov
Mamić,
don Živko
Kustić i
fra Vladimir
Tadić

POSVEĆENI ŽIVOT I SLUGA BOŽJI O. FRA ANTE ANTIC

Nakon što se u crkvi Majke Božje Lurdske u Zagrebu završila 3. ožujka o. g. trodnevница za "Antićevo '96" s nedjeljnom sv. misom i molitvom na grobu Sluge Božjeg, za štovatelje Sluge Božjeg predstavljena je u samostanskoj dvorani (Vrbanićeva 35) knjiga - zbornik "Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić" koja je plod rada znanstvenog skupa održanog prošle godine (1995.) u prigodi 30. obljetnice svete smrti Sluge Božjeg i u povodu završetka biskupijskog procesa u kauzi o. Ante Antića. Knjiga - zbornik sadrži više od 20 znanstvenih radova i završetak istražnog procesa s javnom (posljednjom) 125. sjednicom kauze, a napisana je na izvorima Antićeve baštine - na osobnim spisima i pismima.

Pošto je otpjevana pjesma "Za tobom, oče Antiću" od dječjeg zbora

pod ravnjanjem sestre Sofije Vuković, program je vodio o. fra Mate Matić koji je ujedno kao magistar bogoslova dao natuknica o sadržaju zbornika koji kao i prethodni zbornici obrađuju svetost osobe, života i djelovanja o. Antića.

O sadržaju zbornika su stručno govorili svaki na svoj način kulturni i javni djelatnici, glavni i odgovorni urednik Ike (Informativne katoličke agencije) don Živko Kustić i teolog, prof. o. Jakov Mamić, dok je dijelove iz knjige čitao đakon fra Siniša Balajić. Vlč. Ž. Kustić, koji je kao publicist i novinar obogatio bibliografiju svojim životopisom "Tješitelj čudotvorni", istaknuo je kako "mi Hrvati imamo brojna izdanja duhovnih knjiga iz inozemstva odakle nudimo često i nepoznate autore, ali ova knjiga - zbornik o ocu Antiću nije plod neke duhovne kolonizacije našeg crkvenog i vjerskog duhovnog prostora, nego naprosto naše, domaće, hrvatsko koje poznaje svoga Boga, Trojedinoga Oca, Sina i Duha Svetog".

ga, koje zna da čovjek mora trojstveno živjeti, a to znači poput Boga sebe drugima darivati i druge nadahnjavati, u čemu je sluga Božji o. Antić taj veliki i od Boga dani uzor.

O. Antić je sve tako sažeto Božje živio da čovjek kada čita njegova pisma, najprije je frapiran kako je to strašno jednostavno..., a onda kada uđeš dalje u čitanje, najedanput doživljavaš silno bogatstvo te zajedno s njim po tim njegovim riječima i pojmovima ponireš izravno u Božje Srce i doživljavaš neizrecivu božansku snagu."

Još jaču pozornost nazočnih Antićevih štovatelja privukao je teolog o. Jakov Mamić koji je govorio autohtonim govorom o mistici i duhovnosti o. Antića, kao i suvremenim teološkim rječnikom kako u spisima i pismima o. Antića otkriva takvoga učitelja duhovnosti, teologa i pastoralca koji našoj duhovnosti daje karakter znanstvenosti po čemu o. Antić treba ući u popis načih jakih jačih teološkim imena suvremene Crkve, osobito na području duhovnosti kao teološke iskustvene znanosti.

S ovim trećim zbornikom Sluga Božji je dobio - moglo bi se reći - jedan svoj izvanjski duhovni i potpuno karizmatsko svetački zaokruženi ok-

vir i pregled života i rada za Boga i spas duša ali i naznaku za nove znanstvene i teološke korake u otkrivanju najintimnijeg odnosa života Sluge Božjega s Presvetim Trojstvom, jer o. Antić bijaše sav - kako svjedoče brojni svjedoci i poznavači - uronjen u Boga.

Za izlaženje zbornika "Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić" zahvalio je i odgovorni urednik i vicepostulator o. fra Vladimir Tadić svima koji su u svojim poslovima i znanstvenim radom doprinijeli, podsjetivši potom prisutne štovatelje da će Antićeva bogata pisana ostavština biti daleko veće duhovno i teološko ozračje za Crkvu i nove naraštaje u početku novog trećeg tisućljeća kršćanske povijesti, jer će se vjerojatno za 10-15 godina sistematski i tematski objaviti Antićeva duhovna baština, a za taj posao bi se već trebali dati naši današnje teološki i pedagoški stručnjaci.

Na koncu je slijedilo darivanje knjige - zbornika svima onima koji su zaslužni da je objavljena, a jedan je dio prisutnih slušatelja za sebe odmah nabavio knjigu da obogati svoju duhovnu težnju za Bogom i većim kršćanskskim životom na način kako ga je ostvarivao dobri i vjerni sluga Božji o. fra Ante Antić.

Sudionik

Pažljivi slušatelji kod predstavljanja knjige - zbornika "Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić"

Duhovne vježbe i otac Antić na Vrhovcu

Samostan Družbe sestara sv. Križa na Vrhovcu (Zagreb) često je po pozivu pohadao sluga Božji o. fra Ante Antić, kako bi se sestre što dublje i neprestano obnavljale sve većom milinom milosti i ljubavi u Božjem životu.

Prava i duboka duhovna atmosfera bila je po sluzi Božjemu o. Ante Antiću među sestrama Družbe sv. Križa na Vrhovcu, u dane njihovih svetih duhovnih vježba koje je od 9. do 16. ožujka o.g. na spomen Sluge Božjega predvodio fra Vladimir Tadić. Družbu sestara na Vrhovcu utemeljio je 1845. švicarski franjevac kapucin o. fra Teodozije Florentini preko njihove suutemeljiteljice časne majke Marije Terezije Scherer (prošle godine, 29. listopada 1995. proglašena blaženom u bazilici sv. Petra u Rimu).

Također, sestre sv. Križa bile su i na poseban način duhovno predvođene i od sluge Božjega o. Ante Antića, koji je bio u Zagrebu (na Vrhovcu, Rebru i na Šalati) njihov duogodišnji izvanredni isповједnik i voditelj rekolekcija i duhovnih vježba, čemu svjedoče i kronike čč. ss. Družbe sv. Križa u prigodi blažene i svete smrti Sluge Božjega, kao i veličanstvenog sprovoda i komemoracije u čast i spomen Sluge Božjega.

Ali da se je sestrama o. viceposulatator kauze o. Antića odazvao za vođenje duhovnih vježba najviše su utjecale posljednje fotografije iz života Sluge Božjega koje su snimljene na Vrhovcu, i to oko četiri mjeseca prije smrti o. Ante, kada je Sluga Božji posljednji put izišao izvan svoje sobe za duhovnu službu sestrama sv. Križa, kao i da se na

čistom zraku odmori u duhovnoj oazi i tišini Vrhovca, gdje su ga, također, za duhovne potrebe tražile i pronalažile brojne duše Zagrepčana. A uz fotografiju su sestre sv. Križa sačuvale i brojna pisma o. Antića po kojima ih je Sluga Božji vodio i usmjeravao putem kršćanskih kreposti. Zato su ove duhovne vježbe, kao "Antićevi dani" na Vrhovcu, bile i uprisutnjenje duhovnog života u redovničkom pozivu, i to na veoma bogatim tekstovima i citatima iz duhovne baštine dobroga i duhovnoga oca.

No, kako su rijetki oni koji poznaju povijest Družbe sestara sv. Križa, evo najkraćih podataka. Sestre su iz Švicarske doselile u Hrvatsku, i to najprije u Đakovo (1868.) po pozivu biskupa Strossmayera, te je njihova provincija (od 14 u svijetu) postala kod nas Hrvata treća po ustanovljenju, a u Zagreb su nakon Đakova došle 1912. gdje su počele odmah djelovati kao sestre bolničarke, i to najprije u bolnici na Svetom Duhu, pa u Zakladnoj bolnici, da bi između dva rata preuzele skrb i službu u svim zagrebačkim bolnicama sudjelujući u ostvarenju kliničke bolnice Medicinskog fakulteta, dok su na Vrhovcu imale i svoju vlastitu bolničarsku školu na kojoj su predavali profesori Medicinskog fakulteta, iako je njihovo djelovanju u duhu utemeljitelja o. Teodozija i suutemeljiteljice majke M. Terezije Scherer u samim

počecima Družbe bilo zamišljeno prvotno na prosvjetno-pedagoškom području odgoja mladih, kao i na skrbi siromašnih i bolesnih za koje nitko nije imao razumijevanja.

Makar će djelovanje, ljubav i posao čč. ss. sv. Križa zbog njihove redovničke uniforme poslije II. svjetskog rata biti ometani od jugokomunističkog režima u bolnicama širom Hrvatske, čak i u Zagrebu, ipak one će najslobodnije djelovati za vrijeme komunističke jugodržave u bolnicama Srbije, Makedonije, Kosova i Crne Gore, gdje će posebno biti zaposlene u vojnim bolnicama, i to zbog jednog razloga jer se je znalo da sestre u svom redovničkom zvanju ne žale ni žrtve, ni truda i ljubavi za što bolju skrb, pomoć i potrebe bolesnika. U svemu su vrlo točne, srdačne, pažljive i toplo susretljive kako za pomoć liječnicima tako i svakom posebno bolesnom bratu i sestri.

I poznavajući dobri o. Ante Antić sestarske poteškoće u bolnicama u Zagrebu, on će im posebno po-

svećivati svoje brojne žrtve, molitve, egzorte uz održavanje svojih duhovnih vježba, kako bi obnovljenim duhovnim snagama sestre bile što savršenije i u redovničkom životu i u svojim dužnostima po bolnicama, i to iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu, tj. kod njegove bolesne braće. Danas sestara sv. Križa ima u svijetu više od 5.000, a u Hrvatskoj provinciji više od 500 (najbrojnije u Hrvatskoj uz sestre sv. Vinka - milosrdnice).

I ove duhovne vježbe održane na Vrhovcu, kao duhovni "Antićevi dani", možda su trebale još potpuno biti obogaćene tekstovima iz spisa, nagovora i pisama o. Antića, da bi se mogle u punom smislu riječi nazvati ANTIĆEVE DUHOVNE VJEŽBE, jer su njegova cijela baština, kao i kreposni i sveti život, ne prestano u znaku obnove duhovnog života svakom vjerniku, redovniku, redovnici i svećeniku. A sestre egzercitantice (njih 57) to su i potvrdile, kada su na kraju duhovnih vježba otvorile svoje duše pred euharistijskim Gospodinom u tradiciji

Više tisuća sestara sv. Križa iz 14 provincija našle su se 22. listopada prošle godine (1995.) pod svodovima bazilike sv. Petra u Rimu kad je sveti otac Ivan Pavao II. proglašio njihovu časnu majku Tereziju Scherer blaženom

svoje Družbe i u nazočnosti svoje sestre provincijalke, učinile obnovu svojih svetih zavjeta da im život i rad u duhovnom i redovničkom staležu postanu još više na slavu Božju u znaku Kristova križa koji daje snagu, učvršćuje volju i povećava ljubav u službi braći ljudima.

Sve su na kraju duhovnih vježba bile obdarene osobnim pismima o. Antića, koje je Sluga Božji pisao

sestrama njihove Družbe, za njihov savršeniji i potpuniji duhovni život, a po tome će - vjerujemo - i dalje ostati štovateljice dobrega sluge Božjega o. Antića.

Dao im Gospodin da budu ponosne na sve što im je o. Antić kroz duhovne vježbe u nagovorima i citatima iznio kroz bogate duhovne pouke.

Duh. voditelj

ČESTITKA I BLAGOSLOV SESTRAMA SVETOG KRIŽA

Sestra sv. Križa!

Veliko, uzvišeno, sveto ime! To znači:

Ona nije više svoja nego Svetog Križa; Ona nije više od ovoga svijeta, nego od sv. Križa; Ona je svjetu propeta! Ona živi, radi, trpi sa svetim križem, za sveti Križ, na svetom Križu. Ona je svaki dan žrtva paljenica, koja izgara od ljubavi prema Bogu i bližnjemu na oltaru sv. Križa. Ona svaki dan prinosi sebe na sv. Križ i postaje sličnija svoma Božanskom Zaručniku Isusu, koji je na sv. Križu dostigao najveću ljubav prema Ocu Nebeskome i prema čovječanstvu.

Sestra svetoga Križa po svom zvanju postaje za svijet, za bližnjega, za svu svetu Crkvu izvor trajnih Božjih milosti, izvor svakoga blagoslova Božjega. Kada sestra Svetog Križa može izvršiti ovu svoju misiju? Ona će to moći, ako ima duh svoje svete Družbe, ako ju oživljuje gorljiva ljubav prema Bogu, prema bližnjemu, prema njezinoj svetoj Zajednici.

Drage moje Sestre! Vi ste po svojem svetom zvanju, po svojoj svetoj službi postale izgled svakome i na Vas svatko gleda kao one, koje zastupaju Isusa Krista, svoju svetu majku Katoličku Crkvu. Svima imate biti na uzor, dobar primjer, svakoga morate sazidivati i svakomu imate biti sol zemlje i svjetlo svijeta.

Neka Sveti Križ uđe u Vaše srce i neka imate u sebi iste osjećaje kao i Isus! Marija, Nebeska Majka, čije sveto Ime danas slavimo, neka Vas vodi i oduševljava za ono što je našega Oca Nebeskoga.

To Vam želi uz ponovnu čestitku i sv. blagoslov odani i zahvalni brat

AP, I/46,10

Fra Ante Antić

Sluga Božji
fra Ante
Antić
- posljednja
fotografija
na zemlji -
snimljen
kasne
jeseni
1964. g. u
vrtu sestara
sv. Križa
na Vrhovcu

SLAVLJE UDBINJANA NA PORUŠENOJ PROŠLOSTI

Za nezaboravno spomen-slavlje i proslave sv. Marka evanđelista u Udbini (prvi put nakon 53 godine) kada se u subotu 27. travnja kod svečane sv. mise našlo oko 1.000 vjernika, od kojih bijaše oko 500 Udbinjana, a ostali okupljeni vjernici bijahu članovi društava: "Veseli Gradišćanci", "Lička Plješivica", "Vrilo" i "Sinac" prijatelji s više od 350 prognanika iz banjolučke biskupije koji utočište nađoše u Udbini, valja dati najiskrenije priznanje i hvalu župniku o. fra Ivanu Saviću koji okuplja aktivne Udbinjane i udbinske prijatelje, među kojima se ističe gosp. Milan Marušić Udbinski, da se ne zaborave hrvatski korijeni u Udbini kao i u Krbavi gdje je nekoć postojala krbavska biskupija (1185.-1493.) sa sjedištem i katedralom u Udbini, koji bijaše s Krbavom najčišći hrvatski kraj sve do krbavske bitke (1493.), kada su u krbavskom polju postojale 24 katoličke crkve - župe, od kojih su neke imale i bogatu svoju prapovijest i povijest, a većina ih je srušeno i uništeno za II. svjetskog rata, neke čak i poslije.

Povijest župe Udbina (ustanovljena 1185.), koja je nažalost premašila poznata, izdržala je svoju stoljećima tragičnu i krvavu sudbinu sve do 13. prosinca 1942., kada je u Udbini živjelo 98% Hrvata od 1.580 cijelog pučanstva, a na sv. Luciju 1942. svi su Hrvati (njih 1.391) silom istjerani iz svoga grada i kraja od srjakomunističkih i jugoslavenskih vlasti, dok ih je 153 poginulo, a prvi genocid bijaše na Veliku Gospu (1942). Crkvica sv. Marka evanđelista, svjedok krbavske

bitke i u najužoj svojoj blizini oko Što je 1.000 grobova hrvatskih vitezova, Vukovar srušena je u temeljima 1948., dok doživio u ovom ratu od agresorske Šrbije, to je Udbina proživjela 1942. g. a znak križa i blagoslovotel "Javornik" koji je ove godine na ljeni kamen dan poslije blagdana sv. Marka, u za novu petak 26. travnja, poslužio hrvatskih crkvu povjesničarima i znanstvenicima za sv. Marka održavanje znanstvenog skupa o jest jedini hrvatskim stradanjima na tom znak (poslije 50 godina) da se druđu i to pod temom "Povratak Udbini, povratak korijenima".

Svečano misni slavlje i proslavu sv. Marka evanđelista, koje zbog zauzetosti nije mogao voditi nadbiskup riječko-senjski mons. dr. Anton Tamarut, predvodio je o. fra Vladimir

Spomen-ploču poginulim Udbinjanima, na hotelu "Javornik" gdje se do 1949. nalazila župna crkva sv. Nikole biskupa, blagoslovio je župnik fra Ivan Savić

Tadić, vicepostulator kauze sluge Božjega o. fra Ante Antića, uz koncelebrante dr. Milu Bogovića (gen. vikar riječko-senjske nadbiskupije), vlč. don Josipa Bogovića (župnik Plitvice u miru, zarobljenik u ovom ratu, zatvor održavao u Beogradu, a vijesti su kolale više mjeseci da je poginuo), vlč. don Stipu Zebu (župnik Gospića), vlč. don Josipa Pecića (župnik i dekan Slunja), vlč. don Milu Ivančića (župnik Jezerana), te o. fra Ivana Savića, (upravitelj župe Udbina) koji je u ovome ratu svjedok zločinačkog genocida, zbjega i paljenja njegovih župa Lovinac i Sveti Rok, a danas svake nedjelje slavi sv. mise u Udbini, Gračacu i u Lapcu za brojne prognanike iz Bosne, a najveći broj ih je iz banjolučke biskupije.

Na mjestu slavljenja sv. mise kod temelja crkvice sv. Marka o. Savić je montirao drveno postolje i postavio oltar - žrtvenik uz veoma dobar razglas, a u blizini s dvije velike grede podignut je visoki križ više od 6 metara, koji je kao znak Kristove kalvairske žrtve i djela otkupljenja označavao i nezaboravne tragedije povijest Hrvata u Udbini i Krbavi, a naveća tragedija bijaše ona iz godine 1942. Uz ovo svečano slavlje svakako ulazi pjevanje hrvatske himne "Lijepa naša", brojni pozdravni govorovi prisutnih političara i o. Savića, te blagoslov temeljnoga kamena za obnovu crkve sv. Marka (srušene 1948.) i dijeljenje spomen-sličica sluge Božjega o. Antića koji je, kako je o. vicepostulator u propovijedi dotakao, već 1960. prorekao pad svjetskog komunizma, slobodne izbore i priznanje Hrvatske protiv koje će neprijatelj dignuti agresorski rat, ali i njezinu slobodu i bolju budućnost.

Svečanost se nastavila i u popodnevnim satima kada je na ulazu u hotel "Javornik", bio upriličen spomen-skup i otkrivena spomen-ploča koju je otkrio, uz druge stradalnike iz II. svjetskog rata, g. Milan Marušić Udbinski, a spomen-ploču blagoslovio je župnik o. Savić, dok je sav dvodnevni program znanstvenog zbora i proslave blagdana sv. Marka, bio popraćen uspjelim recitiranjem pjesama iz zbirke "Krbava s ranjenim zavičajem", a recitirala ih je sama autorica pjesnikinja Marija Marušić Goričan, čije je ime među žrtvama na spomen-ploči po prosudbi trebalo biti upisano, a tko bi se onda našao da opjeva najtežu zloču nad Udbinom?

Na kraju, za ovo nezaboravno i povjesno slavlje i proslavu sv. Marka i povratak Hrvata u Udbinu, čulo se je između riječi propovjednika: "I mrtvi su Udbinjani danas oživjeli da živi nikada više ne dožive sudbinu 1942., jer Udbina i Krbava neće nikada više pasti!"

Sudionik

Duhovna obnova u Pučićima na Braču

U župi Pučića na otoku Braču održana je za vjernike župe duhovna obnova, i to u Velikom tjednu, od 30. ožujka do 8. travnja ove godine, a vodio ju je fra Vladimir Tadić, vicepostulator kauze sluge Božjega o. Ante Antića.

Iako je Veliki tjedan po svojim najvećim blagdanima muke, smrti i uskrsnuća Kristova za sav kršćanski svjet vrijeme i najozbiljnije duhovne priprave za Uskrs, što znači duhovne obnove kojoj je vodila cijela korizma, ipak je nadobudni župnik Pučića vlč. don Tonći Kusanović poželio da za svoje vjernike nešto više i obilnije duhovno učini, tj. da se upriliče "Antićevi dani" kroz vrijeme 40 satnog klanjanja (Quarantore) pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, kao uvod u sveto Trodnevљe - mistrij ljudskog otkupljenja.

Da su - uistinu - svi dani ove intenzivne duhovne obnove (od Cvjetnice do Uskrsnog ponedjeljka) u znaku svetosti i ljubavi o. Antića prema Kristovoj muci, križu i uskrsnuću bili upečatljivi i duhovno plodonosni, pripomogli su za obrede Velikoga tjedna uz vrijednog župnika njegov veoma aktivni pomoćnik vlč. don Petar Eterović - župnik u miru - penitent i štovatelj Sluge Božjega, kao i papinski mladi prelat mons. dr. Nikola Eterović koji umjesto u Rimu želi velike blagdane slaviti u rodnom Pučiću. I njemu kao i don Petru (obojica rođeni u Pučićima) na srcu stoje iz djetinjstva uspomene ovih svetih dana otkupljenja. Tako obojica svojim lijepim pjevanjem muke Kristove i epistola po starim i sačuvanim napjevima duhovno uveličavaju i obogaćuju vjeru i

pobožnost svojih mještana za velike blagdane.

Župnik don Tonći Kusanović je također upriličio i pokorničko bogoslužje, te se je ispovjedalo svakoga dana po više sati i prije i poslije podne, dok su posebni duhovni ugodaj davali pjevački zborovi (dječji i mješoviti) pod ravnjanjem č.s. Daniele Mihić koja uz svoje susestre Renatu Raos i Apoloniju Putnik zajednički doprinose rastu duhovnog i vjerskog života u župi, svjedočeći na redovnički način da se prisutnost i ljubav Božja po redovničkom pozivu i staležu može doživljavati i ostvarivati izvanrednim životom po osobnom posvećenju kao i posvećivanju svojih bližnjih, u čemu je sluga Božji o. Antić najidealnije sjao svojim životom i u svemu vremenu, čak i kod nekih vjernika u Pučićima.

Naime, o. Antić bijaše još za svoga života poznat dijelu vjernika u Pučićima. On je pisao - poznato je - svoja duhovna pisma dvjema sestrama (Baturić) koje su bile učiteljice u Splitu i u Pučićima da im duhovno pomaže u kreposnom i vjerskom životu. Kako su ta pisma o. Antića bila u cijeni kao i od velike koristi vjernicima Pučića, vidi se što su ista pisma prepisivale s velikom pažnjom i ljubavlju u bilježnice koje su bile izvanredna vrsta duhovne lektire za duhovni i kršćanski život pa i djelovanje po sv. vjeri; a ista pisma i bilježnice su davale i drugim vjernicima da ih čitaju i iz njih uče život istinske vjere i kršćanske ljubavi, te ih prepisuju.

Prizor svjeća voštanica na iskićenom oltaru dragocjени i živi su pokloni vjere u Pučićima prema nazočnosti Kristovoju u zlatnoj monstranci u vrijeme 40-satnog klanjanja kad se više od 90% Pučićana izmjenjivalo kod poklona Isusu u Presvetom Sakramantu. Na slici za oltarom slijeva: don Petar Eterović (župnik u m.), fra Vladimir Tadić (vicepostulator) i dr. Nikola Eterović (papinski prelat). Pučića su u prošlosti dala i brojna redovnička zvanja: franjevce, dominikance, isusovce i časne sestre

**Ministranti
Pučišća
kod izvanred-
ne finoće
uljudbe i
pobožnosti u
procesiji
Velikog petka
bijahu i naj-
privlačnija
bjelina uz
sjajnu rasvje-
tu mjesa
sa tisućama
svjetiljaka
na prozorima
i balaturama
zgrada**

No, i ova istina za Pučišćane bila bi nedorečena kod duhovne obnove kada se ovdje ne bi spomenula njihova veličanstvena procesija na Veliki petak, koja u Pučišćima započinje nakon slavlja Gospodnje muke, smrti i poklona križu u crkvi. Doista, to treba vidjeti i doživjeti! Cijelo Pučišće pretvori se po iluminarnoj rasvjeti s tisućama voštanica i toraca u svečan i rasvijetleni grad; svi prozori, stepeništa i balatura s upaljenim svjećama ove su godine u proljetnome tihom povečerju Velikoga petka pretvorili Pučišća i u velebnu katedralu koja je bdjela i obavijala mjesto kao

mistična i mlječna staza obje obale zaljeva i luke, dok su psalmi i pjesme na procesiji po starohrvatskim sačuvanim napjevima iz stotine glasova crkvenog zbara, kao srebrni potoci u nebeskim arijama i kristalnim himnama, grlili vjeru, vjernost i ljubav Pučišćana prema našem raspetom Gospodinu na križu.

I dok je isti križ u vrijeme Kristovo bio u svijetu pojam najveće nesreće i sramote, dотле je procesija Velikom petku i u čast Raspetom Spasitelju na križu postala znamenom najveće ljubavi i slave svakom čovjeku.

Nek je hvala Pučišćanima što vjerom u Raspetog i Uskrslog i po odazivu duhovnoj obnovi svjedoče da ponizni razumiju i prihvaćaju Božju poruku koja omogućuje Kristu da se utjelovi u životu vjernika.

Doista, na kraju je vrijedna spomena i župnikova zahvala svima koji bijahu sudionici duhovne obnove, kao i posljednja riječ o. vicepostulatora koji je sjajem uskrsnuća zahvalio u radosnoj svetkovini za obnovljenu duhovnu sreću duša, podjeljujući svim vjernicima sličice sluge Božjega o. Antića da blistava i živa vjera Pučišća sve dovede do vječne slave i Uskrsnuća.

Ova će duhovna obnova - doista - po mnogočemu ostati u ugodnom i najljepšem sjećanju, kako vjernicima župe, tako i njihovim svećenicima i časnim sestrama.

A.V.T

**Vlč. župnik don Tonći Kusanović,
koji je svake večeri na kvarantorama sa
don Petrom i mons. Nikolom predvodio
napjeve starog pjevanja,
blagoslovila s Presvetim cijelu župu**

Naši pokojnici

† Ljubomir Glibotić - *Slivno*
† Matiša Rajčić - *Zagreb-Metković*
† Katica Baljkas - *Dubrovnik*
† Antonija (Tonka) Kujundžić - *Subotica*
† Marija Viskić, pok. Jure - *Gradac n/m*
† Marija Eterović - *Pučišća (o. Brač)*
† Niko Pendžer - *Ražine (Šibenik)*

† Marija Varjačić - *Zagreb*
† Valerija Grbelja - *Šibenik*
† O. fra Augustin Babić - *Imotski*
† Ljubomir Glibotić - *Slivno*
† Vinko Pezo - *Proložac*
† Č.s. Ivanka Ledenko - *Šibenik*
† M.M. Lauda Cvitković - *Zagreb*

PRIM.DR.SC. ŠIME STIPANIČEV

Tribunj,
30.VIII.1922.
† Šibenik-
Tribunj,
10. XII. 1996.

Rijetki su ljudi šibenskog podneblja koji nisu cijenili cijelokupni život i rad poznatog liječnika, izvanrednoga i dobrega muža i oca obitelji, te uglednoga katoličkog intelektualca dr. sc. Simu Stipaničeva koji je od studijskih dana pa sve do svoje smrti pripadao onim najsvjetlijim štovateljima sluge Božjega o. Antića, a bio je i klerik, i student i penitent o. Antića.

I kasnije kao student medicine održavao je intimne duhovne kontakte sa svojim magistrom, te ih je, također ušćuvao za vrijeme liječničke profesije sve do blažene smrti Sluge Božjega, da bi poslije dao svoje izvanredno svjedočanstvo o svetom životu i djelovanju o. Antića smatrajući ga dostašnjim za nebesku aureolu blaženika i sveca pred sv. Crkvom. Sa svojom suprugom gđom Anom Stipaničev osnovao je i dobru kataličku obitelj u kojoj se rodilo više

djece. Iako je bio neprestano zauzet obvezama svoje profesije, kao i brigama odgoja svoje djece, ipak on nikada nije prestao djelovati kao izgrađeni katolički laik Crkve u Šibeniku i u svojoj župi Tribunj, a djecu je podigao i školovao kao dobre vjernike. I dok su njegovu dobrotu poznavali posebno oni siromašniji pacijenti Šibenika i okolice, dotle su njegovi praktični i kršćanski savjeti uvijek i u pravo vrijeme brojnim Šibenčanima dobro dolazili i mnogima koristili.

Tako je iz zemaljske nesigurnosti života po izgrađenom kršćanskom svjedočenju vjere dr. Stipaničev prešao po svojoj smrti u puninu života vjerujući uskrsom Kristu koji reče: "Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada" (Iv 11,25).

Uz njega i njegovo obitelj, kao i njegovo svjedočanstvo o svetosti života o. Antića, vežu brojne uspomene pisca ovih redaka. Lik dr. Stipaničeva ostat će za Šibenik, Tribunj i Vicepostulaturu nezaboravne i trajne uspomene, a za štovatelje sluge Božjega ostaje svijetli primjer u šibenskom kraju.

Sigurni smo, ako nam dragi Bog u slobodnoj Hrvatskoj udijeli ljudi njegovih kršćanskih vrlina, imat ćemo blagoslovljenu zemlju i narod!

V.T.

Pokoj
vječni
daruj im
Gospodine!

MATE (MATIŠA) RAJČIĆ

Metković, 26. V. 1940.

† Zagreb-Metković, 1.III. 1996.

Nitko i nikada neće posumnjati koliko je pok. Matiši bilo stalo do toga da se svagdje u crkvama i na svetim liturgijskim slavlјima lijepo pjeva, pobožno moli i uzvišeno vlada, da se duhovna atmosfera i prostor očuvaju i održe daleko od utjecaja loših i skladbi i pjesama i ponašanja ovoga svijeta.

Kao izvanredni i žarki štovatelj sluge božjega o. Ante Antića, koji bijaše i njegov penitent i pjevač na čast Sluzi Božjemu kao član zbara Majke Božje Lurdske i solo-pjevač na gotovo svim komemoracijama "Antićeva" kao i na "Antićevim daniма" više od 30 godina. To je, uostalom, bio njegov životni poziv: pjevati za nebo. Matišu i pjesmu uz zvukove orgulja, kako nedjeljom i blagdanom, tako i običnim danom, nemoguće bijaše rastaviti od duhovne atmosfere svodova kripte i svetišta Marijuke Božje Lurdske kao i od umjetničkog prostora Plečnikovih ostvarenja; bili su u jedinstvu i svi na slavu Božju i čast Majke Božje Lurdske i sluge Božjega o. Antića.

Netom se je pred "Antićeve '96" vratio u Zagreb iz rodnoga Metkovića, a bijaše već shrvan od tuge za pokojnim bratom, telefonski se javio o. vicepostulatoru da će solo pjevati kroz trodnevљe i na Antićeve i da će sve proći uzvišeno, duhovno i lijepo kod groba sluge Božjega; želio je Matiša pjevati u čast Sluge Božjega svojim bas-baritonom kao što je pjevao najširoj hrvatskoj javnosti kod sv. mise (1994) koju je na zagrebačkom hipodromu služio sveti otac Ivan Pavao II. kod svojega nezaboravnog posjeta Hrvatskoj. No, Matišin glas je već na početku "Antićeva" pjevao u nebeskoj stvarnosti, na nebu kamo ga je pozvana ljubav Svevišnjega u kraljevstvo i život nebesnika. I tako su Matišine pjesme najomiljelije i najčešće pjesme "Svrši stopi moje" i "Gospod je pastir moj, zla se ne bojim" postale nebeska sinfonija u društvu blaženika, jer "smrti, boli i tuge neće više nikada biti".

Uz zvukove nebeskih orgulja koje su vječna glazba i slava proslavljenih, naš nezaboravni Matić od "Antićeva '96" već pjeva u zboru nebesnika, kao što je ovdje pjevao u zboru zemnika, ali za nebo je primio Božju onu nebesku orkestralnu partiju koja je vječna i apsolutna sreća svih Božjih ugodnika, spašenih duša.

Dakako, ovdje je na zemlji on osobno najviše cijenio vjeru, ljubav, nadu, dobrotu i poniznost kao i jednostavne koralne himne, psalme, antifone i napjeve koje je svojim velikim glasom pred najširom našom hrvatskom javnosti pretvarao od skromnih i jednostavnih pučkih melodiјa (posebno marijanske) u dragocjenost nenadmašive ekstatike, tj. za najviše nebeske zanose i radosti duše. Zato njegovo pjevanje i kod nedjeljnih najranijih sv. misa uz sv. pričest, kojoj je u najvećoj prisutnosti i čistoći duše pristupao, bijaše navještaj hvale i slave Božje. Tko je jednom čuo Matišu kako pjeva poslije sv. pričesti slavu Bogu, taj ga ne može nikada zaboraviti.

I makar za posljednje "Antićeve '96" naš Matiša ne bijaše među nama, a s njim se na Mirogoju i u svetištu Majke Božje Lurdske brojni zborovi, prijatelji, pjevači i vjernici u tuzi oprostiše, kao i kod pogreba u Metkoviću, ipak ovaj članak Viceposlulatura piše uime svih Antićevih štovatelja ustreptalo i iskreno svojim čitateljima kao spomen na Matišu, štovatelja i pjevača u čast Sluge Božjega koji je, doslovno, živio kršćanski život ljubavi, vjere, dobrote i poniznosti po uzoru o. Antića, nastojeći da prijateljski i kršćanski pozdravlja svakog čovjeka i da pruži pomoć potrebnima.

I na kraju dajmo riječ njemu! Kad bi i za obične "Antićeve dane" u prve četvrtke u mjesecu ušao u sakristiju Majke Božje Lurdske, pozdravio bi se kršćanski i ljubazno uz riječi želje da će pjevati na čast Sluge Božjega. Jednom ga je prijatelj svećenik zapitao što će pjevati. A on je nato odgovorio: "Svaka pjesma u hramu Božjem hrani se molitvom!" Doista, Matišino pjevanje bijaše molitva! Zato je ono postalo vječno!

Tako je vjerovao i molio Matiša. Pripala mu je slava molitve i pjesme u vječnom životu s Nebeskim Ocem.

Fra Vladimir

Uslišanja - zahvalnice - preporuke

Želim posvjedočiti čudotvoran zagovor oca Antića.

Oca Antića sam zamolila za posredovanje i odabir svoga supruga. Godinu i pol dana kasnije, upoznala sam svog supruga - osobu koja je u sebi ujedinjavala i više nego sam očekivala. Živimo istinskim kršćanskim životom.

Hvala ocu Anti Antiću. I dalje se preporučujemo u njegov zagovor.

Dr. M.S.

Dragi i dobri oče Ante Antiću!

Na nebu si pravi svetac, što ćeš jednog dana biti i na zemlji. Od srca Ti zahvaljujem što si mi sina izbavio od pogibelji kad se našao u provaliji s vozilom, iako on nije vozio... Zahvaljujem tisuću puta, Tebi dobri oče Antiću, i molim da što prije budeš na našim oltarima.

Katica i Božo M.

Dobri Oče!

Došle smo s molbom za zagovor i pomoć u bolesti. Budi nam u pomoći i daj da bolest prođe bez operacije.

Dubravka P. i s. Animira

Dragi oče Antiću. Hvala Ti za milosti koje dobivam po Tvojim zagovorom. Molim Te da i dalje zagovaraš moju obitelj kod Gospodina Boga. Još te molim za zdravlje jedne djevojčice.

Bernarda

Hvala Ti Gospodine za divnog hrvatskog oca Antića. Daj da po njegovu zagovoru budem uslišan u svojim molbama i prošnjama.

D.P

Dobri oče! Hvala Ti na dosadašnjoj pomoći. Molim Te, moli se i nadalje za moju obitelj. Posebno Ti hvala što moj Tomislav u dalekoj zemlji nije skrenuo s pravog puta i što je sačuvao vjeru. Čuvaj ga i nadalje. Posebno Te molim, izmoli kod dragog Boga da dade snage fra Anti u njegovoj teškoj bolesti.

Andela

Dobri Oče! Danas kad me sa svih strana udara ljudska hladnoća, kad neprijatelji mira u moje srce hoće ubaciti tu smrtonosnu klicu nemira, kad buka nezadostnog svijeta izluđuje moje misli a lanci grijeha otežavaju moj hod, shrvana i nijema dolazim k Tebi - na Tvoj grob.

Hvala Ti što Tvoj grob nije samo hladni kamen i prolazna ljepota cvijeta, nego vječni spomen svetosti Tvoga života. Hvala što razumiješ moju šutnju te tako sigurno uvijek pališ u meni svjetlo vjere, nade i ljubavi, kidajući lance grijeha. Hvala što moji nemiri nestaju u Tvojem svetom miru, a moja tjeskoba biva uništena po Tvojoj svetosti. Baš tu svetost, novo srce i nov duh, izmoli svi ma za koje molim i meni!

Zahvalna Viktorija

IZDANJA

ZBORNIK "KAĆIĆ", Split 1994. br. 26. str. 504, objavio je radove sa znanstvenog simpozija "Sveta Klara i naše vrijeme". Dvadeset sedmorica znanstvenih autora rasvijetlili su i posuvremenili sveti lik Majke Klare. Knjiga se, kao takva objavljuje u povjesnom, znanstvenom, duhovnom i kulturnom djelu o duhovnom životu i radu sestara svete Majke Klare u gradu pod Marjanom, a brojni radovi su s temama iz sestarske prošlosti i suvremenosti vrijedan materijal za upoznavanje samosvojne duhovnosti sv. Franje i sv. Klare.

Narudžbe: Zbornik "Kaćić", 21230 Sinj, Kardinala Alojzija Stepinca 1.

KRIŽARI U HRVATSKOJ, Zagreb, 1996., knjižica džepnog formata na 57 stranica, dovoljno govori: tko su križari, svrha i način njihova djelovanja, potreba, ustrojstvo i kratka povijest križarske organizacije.

Narudžbe: Veliko križarsko bratstvo, Zagreb, Kaptol 27.

NOVE SLIČICE SLUGE BOŽJEGA O. FRA ANTE ANTIĆA

Za "Antićevo '96" Vicepostulatura je tiskala i objavila ukusnu, četverobojnu sličicu Sluge Božjega, na kvalitetnom papiru s bijelom podlogom (s kratkim i sažetim životopisom može se upoznati život, djelovanje o. Antića, kao i tijek njegova procesa za proglašenje svetim, a objavljena je i molitva koja se moli za njegovo proglašenje blaženim i za primanje milosti po njegovu zagovoru).

Pojedina sličica stoji 40 lipa (može se naručiti najmanje 50 komada). Tko naruči više od 1.000 komada, ima popust uz 10%.

Narudžbe prima: Vicepostulatura,
Vrbanićeva 35, 10000 Zagreb - Hrvatska.

MIODARI U FOND VICEPOSTULATURE I TROŠKOVE BEATIFIKACIJE

Vinka Ribičić - Donja Brela (100); Katica Mihaljević - Splitska (100); Miroslava Jakobović - Zagreb (100); Antun Pažitka - Zagreb (100); Marija Kaštelan - Zagreb (100); Davor Jurak - Zagreb (100); Marija Babarović - Splitska (50); Miljenka Damić - Metković (50); Jaka Papak - Split (100); R.D. - Šibenik (100 DEM); Nada Esert - Ston (80); Slavica Pogačić - Zagreb (100); Stošica Lukić - Zadar (30); Mara Puljiz - Imotski (100); Franjevački samostan - Imotski (1.500 kn. + 200 DEM); Obitelj Ante i G. Čosić (150); J.Z. - Šibenik (20); Stipe Barišić - Zagreb (100 DEM); Don Vladimir Stanišić - Pula (100); Č.s. Anuncijata Klapež - Omiš (100); Obitelj Milić - Šibenik (50); Don Tonči Kusanović - Pučišća - Otok Brač (3.000); Don Petar Eterović - Pučišća - O. Brač (100 DEM); ČČ. ss. Klarise - Split (100 DEM); Mila Ćatipović - Sinj (100); Marija Mrše - Šibenik (100); Ružica Gjureković - Zagreb (150); Marija Klarić - Postira - o. Brač (100); Josip Stošić - Zagreb (100); Marija Sršen - Ploče (50); Ante Jurićev - Vodice (100); Milica Hlišć - Zagreb (100); N.N. - Zagreb (4.000); Ruža Radeljić - Proložac (20 DEM); o. fra Zoran Kutleša - Proložac (100 DEM); Obitelj Gorić - Zagreb (200 DEM); Ante Vučemilo - Viškovo (100 DEM); Marija Milašin - Zagreb (60); Časne sestre sv. Križa - Đakovo-Zagreb - Vrhovac (800 DEM).

Svim darovateljima Vicepostulatura od srca zahvaljuje

DOBRI OTAC ANTIĆ

**Glasilo Vicepostulature
sluge Božjega
o. Ante Antića
God. 26 (1996) Broj 2 (98)**

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje "čudo", "svetost", "svetac" i slično, to u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sv. Crkva

Osnivač i izdavač lista:
Franjevački samostan,
Vrbaničeva 35, 10000 Zagreb

Glavni i odgovorni urednik:
Fra Vladimir Tadić

Adresa uredništva:
Vicepostulatura, Vrbaničeva 35,
10000 Zagreb,
tel. (01) 446-906

Slog i prijelom
S. Marija Asumpta Strukar

Lektor:
Domagoj Grečić

Tehnički urednik:
Marijan Osman

Cijena glasila: 5 K

Godišnja pretplata: 20 K
Po jedinačni broj
za inozemstvo 3 DEM
Zračnom poštom za Ameriku, Kanadu i
Australiju 3 USD

Rješenjem Ministarstva prosvjete i
kulture Republike Hrvatske glasilo je
oslobodeno poreza na promet

Tisk: KRATIS Zagreb

NASLOVNA STRANICA:
Akad. slikar Vlado Jakelić, Sluga Božji
fra Ante Antić, Zagreb, 1995.,
"Fra Ante Antić Haus",
Hrvatska katolička misija, Frankfurt

Urednikova riječ - I zbog nas je o.Antić posvećivao svoj život	1
Papin pohod Sloveniji	2
Proslavljeni "Antićevo '96"	3
Antićeva svetost - poziv na svetost	5
Sluga Božji o. Antić - tješitelj čudotvorni	7
Otac Antić tješi umirućeg	10
Religiozne i društvene vrednote u porukama o. Antića	11
Glasnik HKDPD s ocem Antićem	14
Gdje nam je vrijednost, rast i veličina?	15
Kolege i klerici fra A.Antića - mučenici...	16
Interes novaka za pjesmu i glazbu	18
Moj Ante Antiću	18
Za ostvarenje Božje slike	19
Predstavljen zbornik "Posvećeni život i sluga Božji o.A.A.	20
Duhovne vježbe i o. Antić na Vrhovcu	22
Čestitka i blagoslov sestrara sv. Križa	24
Slavlje Udbinjana na porušenoj prošlosti	25
Duhovna obnova u Pučišćima na Braču	27
Naši pokojnici	29
Uslišanja - zahvalnice - preporuke	31

GLASHILO JE U SLUŽBI VICEPOSTULATURE I KANONSKOG POSTUPKA (KAUZE) ZA PROGLAŠENJE SLUGE BOŽJEGA O. FRA ANTE ANTIĆA BLAŽENIM I SVETIM.

PRVOG ĆETVRTKA U MJESECU SLAVI SE U SVETIŠTU MAJKE BOŽJE LURDSKE U ZAGREBU "ANTIĆEV DAN" SA SVETOM MISOM I MOLITVAMA ZA NJEGOVU BEATIFIKACIJU I ZA SVE POTREBE ŠTOVATELJA SLUGE BOŽJEGA.

NA RUŠEVINAMA SAMOSTANA*

Masline, livade, ptice...
uzdržavaju bolnu mučinu
jeremijada Karišnice **
uz jauke valova mora -
- mora Karinskoga -
na spomen životu
prodahnutih mirisa povijesti
i u molitvama Franjinog mira -
- mira i smrti Karina. ***

Pod samostanskim ruševinama
zloće su dozrele u tamu,
a povijest dragulja shrvana
od nedopjevanih himna
plahih slavuja Bezgrešne
od čežnje Franje i Paškala?
Ah ne, Karine, mili i hrvatski,
jasnoća i tajno svih patnja naših,
tvoje su žile neuništive
kroz ljepote duha
za napjeve života -
za zlatna ušća obala
nebeskoga mira.

Teci, ne tecu, riječice
i dolinom života prelij
proljeće duha spasenja Božjega,
dok tuga je nevinih veća i jača
od ruševina četnika!
Kada molitve samostanske
postanu nesnosne boli i patnje
nestaju zlikovci
u jekama suza;

Žalosni znak četničkih orgija čuva se i na fotografiji
prvih orgijada od 19. X. 1991. kada su velikosrpski
zlikovci upali u samostan i na zvonik zasadili zastavu
velike Srbije, a kulturno blago biblioteke i samostana
pokrali i prodavali u Beogradu.

*Na slici: dr. prof. fra Atanazije Matanić (Rim) i
fra Vladimir Tadić, vicepostulator.*

Sv. misa na ruševinama slavljena je 17. svibnja 1996.

al' one su život najdublje jasnoće,
večernji Angelus za slavu hrama
i jutarnja zora novog samostana -
pa zato, ipak, ti, Karišnico,
teci, miluj i tecu
preplavi obale ljepote drage,
gdje rat je ubio život -
i gdje cempreši dozivlju pokojne,
voljene tvoje čuvare,
u vječnom znamenju života.

I mirno šapući, riječice čudesa,
za sve zloće i ruševine nemile
dok suze srušenih oltara
kapaju na obale tvoje i moje,
a glas Vile Velebitske
od ganuća kliče:
NEKA ŽIVI I ŽIVJET ĆE CROATIA
u zlatu slobode uskrns!

Fra Vladimir

* Franjevački samostan (sagrađen 1428.), obnovljen 1989. i od četnika srušen 22. X. 1992.
u agresorskom ratu protiv Hrvatske

** Riječica blagosti i mira, od izvora do ušća tvori karinsku ljepotu, molitvu i tajnu tišine

*** Nigdje ovakva kutića zemlje za čistiju kontemplaciju duše, dok je korijenje franjevačkog
zvanja jasno u svijetu, skriveno Cvijeće zemlje i neba